

I.
DÍL

*Všem, kteří mají rádi
naše město!*

Č S S R

19

65

Ú D L I C E

u Chomutova

ČESKOSLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

KRONIKA

1965

ÚDÍLICKÁ

Levoslav Mazanec
tajemník rady MNV

Olovích Cindl
předseda rady MNV

Jouf Chalochová
kronikář obce

 KRONIKA

města

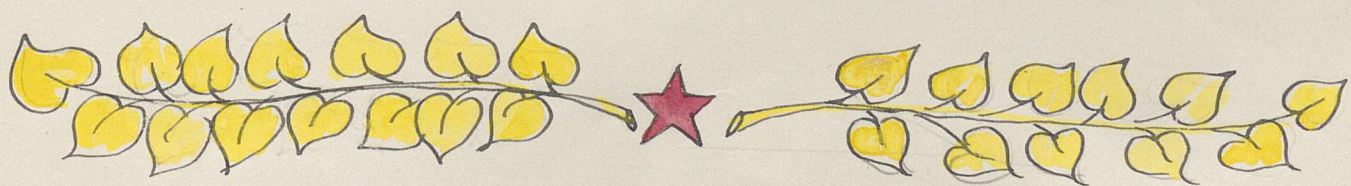
ÚDOLIC

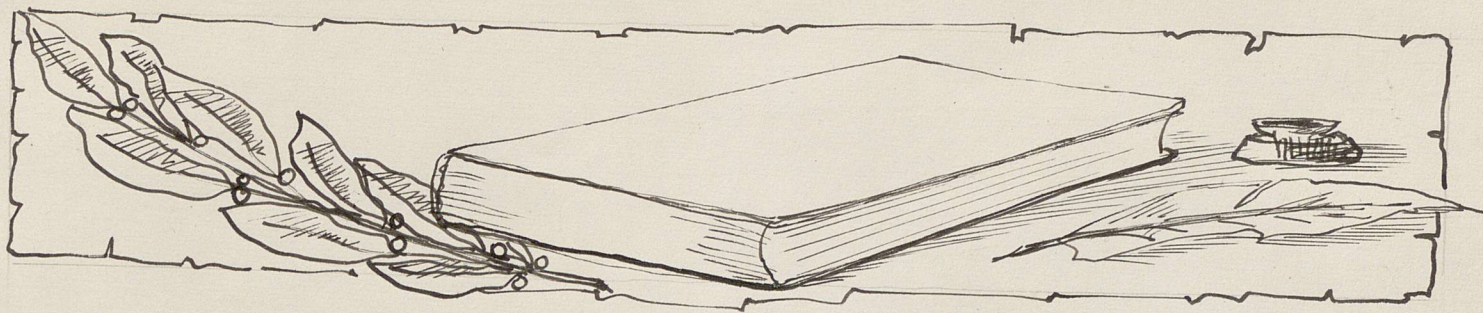
KRONIKA MĚSTA ÚDLIC V CHOMUTOVA, OKRESU CHOMUTOVSKÉM V KRAJI SEVEROČESKÉM A ČSSR

KRONIKA ZALOŽENA VE 20 ROCE
SAMOSTATNOSTI A 20 LET OD OSVO-
BOZENÍ ČESKOSLOVENSKA SLAV-
NOU RUDOU ARMÁDOU

V roce 1971 byla tato kronika umělecky
převázána dílnou uměleckých řemesel
v Plzni. Děk patří za tuto péči radě
místního národního výboru v Údlicích
za předsednictví učitele Oldřicha Cínka.

Oldřich Cínka

na návrh předsedy MNU s. Vlad. Čápka

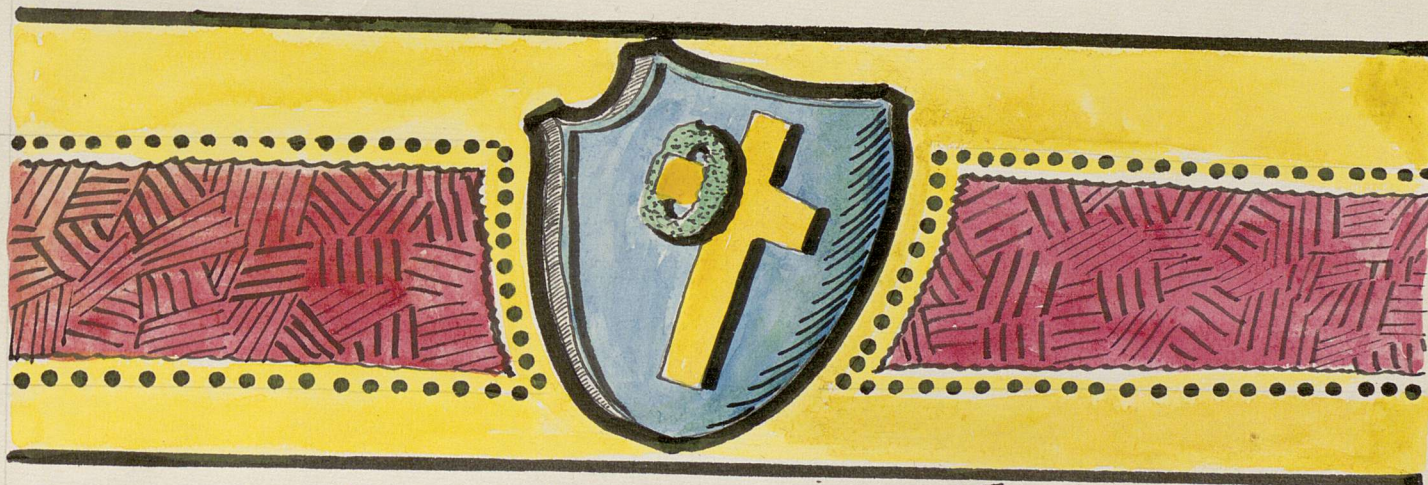
ZAKLÁDAJÍCÍM KRONIKÁŘEM MĚSTA ŮDLIC USTANOVEN RADOU MÍSTNÍHO NÁROD- NÍHO VÝBORU V ŮDLICÍCH

v roce
1964

Josef Kratochvíl

učitel zemědělského odborného učiliště
v Ůdlicích. Jmenovaný se narodil dne
11. března 1928 v Bilhově, okres Poprad,
kraj Východoslovenský, národnosti
české. Absolvent státního učitelského ústavu
v Praze a dálkové studijní na Vyšší pedagog.
škole v Plzni - obor výtvarná výchova a rus-
ký jazyk. Ustanoven od 1. září 1948 učitelem
na základních dev. školách okresu Chomutov
a dále od 1. září 1962 uč. na učilištích okresu.
Dne 1. září 1964 jmenován SKNV učitelem ZOU Ůdlice.

Z prachu staletí

Historický znat Udlic

HISTORICKÉ PRAMENY
 UVÁDĚJÍ POČÁTKY NAŠEHO
 MĚSTA ÚDLIC PODLE HIS-
 TORICKÝCH PODKLADŮ DO
 DOBY VLÁDY PŘEMYSLOVCŮ - OBDOBÍ
 KOLEM ROKU 1200
 [ČECHY KRÁLOVSKÉ S ŘÁDY SLOVANSKÝMI]

PŘEMYSL

REX
BOHEMIAE

OTAKAR I

1197 - 1253

NEJCENNĚJŠÍ PAMÁTKY

Nejstarší památkou města Údlíc, které v řadě pramenů uváděno již ve 13. století, dokonce ve spisu vlastivědném z r. 1895 jsou zarmenány náhrobky židovské obce před rokem 1000. Skutečným historickým dokumentem, který by okrášlil leckteré město je bezesporu původně pozdne románský kostel z doby kolem roku 1240. V té době vládnou v Čechách král z rodu Přemyslovců, svým jménem, Přemysl Otakar I, který vládl od roku 1197 do roku 1253. *

Bylo snahou kronikáře, aby bedlivému čtenáři důkladně osvětlil význam tohoto kostela, který je nazván „Kostel Povýšení svatého Kříže“. Jak ve předu uvedeno kostel tento byl vystaven v době, kdy vichol velmi rozšířený první křesťanský sloh staritelský v Čechách - sloh románský; jehož poslední období je odborníky nazýváno pozdne.

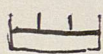
* Přemysl Otakar I vládl: 1197 - 1230

Václav I vládl: 1230 - 1253

Tento údlický chrám patří mezi nejstarší sta-
rební památky okresu chomutovského a nem-
ani nadneseno, že je skutečným starobním
skvostem pozdně románským na české historické
půdě severozápadního pohraničí.

Dílo samotné je vytvořeno v období bez německé kolo-
nizace, která proběhla až ve 2. polovině 13. stol.
za vlády krále Václava I.* Stavbě je dokla-
dem vysoké kultury našich českých obyvatel
v oblasti pyze remědělské, což nám napovídá,
že Údlice samotné byly důležitým ekonomíc-
kým střediskem buď bohatého remana nebo
místem s klášterem a vybudovaným rozsáhlým
remědělským celkem. Obojí možnost potvrzu-
jí historické prameny o naší obci.

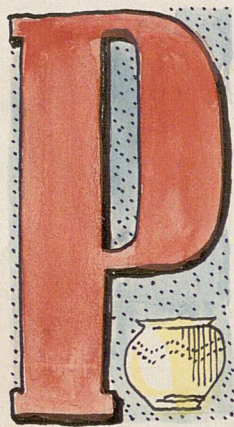
KAMENICKÉ ZNAČKY NA APSIDĚ

* Přemysl Otakar II vládl 1253 ÷ 1278

ŮDLICE

Obvrať se před Vámi osudy českého města, Ůdlice v okrese Chomutov, v kraji Severočeském. Píše se rok 1965 - již 20. rok, co město žije novým životem - očistěno od mnohaletých německých a našemu lidu nepřátelských živlů, kteří byli odsunuti rozhodnutím konference v Postupimi roku 1945. Pravděpodobně to bylo asi 2000 lidí. Ale toto je historie na které nedávnou raschla vlhkost současnosti a Vy jste jistě zvědaví, jak to kde vypadalo, co vše osudy daleké i blízké minulosti vnesly do dějin tohoto města, jehož jméno je pyze slovanské a podle výzkumu původní jméno bylo buď Ůudlice, asi obec delší-úská podél říčky Ůrky, dnes nazývané říčkou Chomutovkou. ~ V místopise obce se však čtenář dočte více.

-odle studie odborné vydané Vlastivědným muzeem v Chomutově roku 1962 jsou Údlice uváděny mezi nejstaršími sídlišti okresu Chomutovského.

Je to období 3500 až 1700 před n. letopočtem t. pr. mladší doba kamenná. Jsme na prahu vývoje lidské společnosti - vývoje lidstva. Chomutovsko netvořilo na úsvitě dějin přirozenou sídelní jednotku. Tento náš kraj byl spjat s osudy celých severozápadních Čech a jejich životodárnou tepnou - řekou Otavou. Praveké rody k nám přicházely přes úrodnou Žateckou plosinu nebo hnědouhelným úvalem severočeským.

Osídlení postupovalo po řídce Otavě dnes pojmenované Chomutovkou a v drobných tocích se rozvíjelo o hrady Rudohorů dnes Krušných hor.

Bez pravekých počátků by nebylo dneška, který buduje na základech minulých stáletí - či tisíciletí. Hmotné památky, uchované v zemi - jsou z doby, kdy nebylo písmo.

Jsou to většinou hliněné nádoby, a jejich plomky, pozůstatky dávných sídlišť, opevnění a pohřebišť. Tento cihlinný a pracovní výzkumem v našem okrese se zabývá oddělení Archeologického ústavu Československé akademie věd v Mostě.

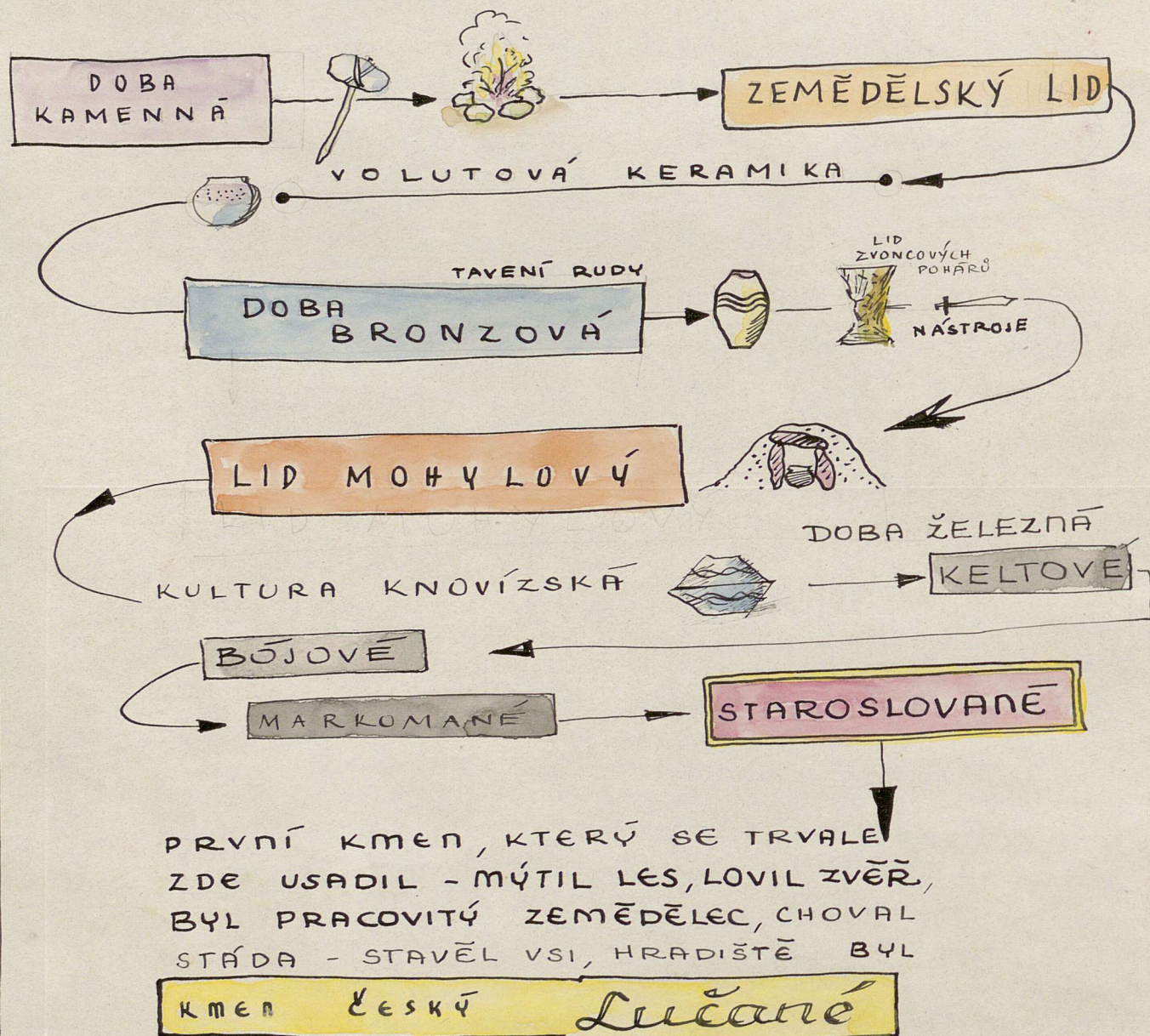
Nálezy jsou uloženy v muzeích Chomutov, Kadaně a v centrálním národním v Praze.

Chomutovský okres byl osídlen prvními usedlými zemědělci, lidem s t. p. v. volutovou keramikou v mladší době kamenné.

ČIDLICE v PŘÍRODNÍM JEVIŠTI PRVNÍCH ZEMĚDĚLCŮ

V Ý V O J Č L O V Ě K A u nás

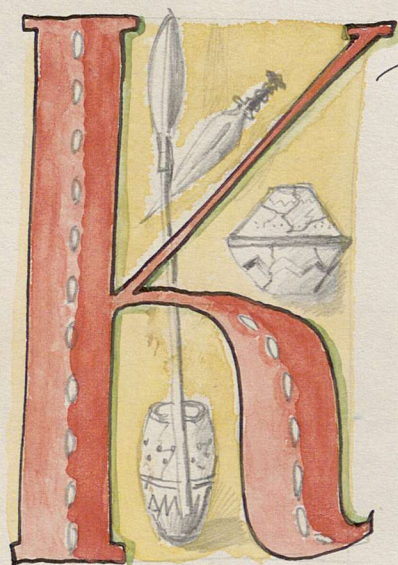

*Zpracoval
Jiří Kratochvíl
1965.*

Čas plynul... Podněty z jiho-
východu Evropy vyzvali hospo-
dářské nutné změny ~ vynález
pěstění obilnin, chovu domácích
zvířat, hrnčářství, tkaní látek.
Tímto byl člověk byl připoután
k půdě. Tak se stává půda ži-
vitelkou. Na počátku 2. tisící-
letí žije člověk se doby v hledání nových
surovin - to je tehdy, když se kámen
jako pracovní materiál pomalu přetváří.
Poté v naší krajině nastává období
neklidu mezi rolníky - nájezdy přísluš-
níků cizích bojových kmenů: kočovníků
se šířící keramikou - od východu
a lukostřelců se zvoucivými pohany
z jihu.

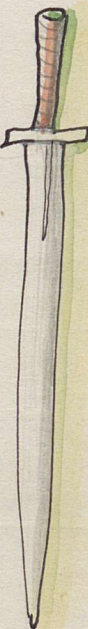

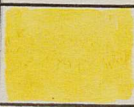
olem roku sedmnáctset před
naš. letopočtem začíná nové
období: doba bronzová a je
to 1. pr. kultura únětická.
Hlavní jádro se v té době sou-
střeďuje po obou stranách
Krušných hor - blízko ložisek
cínu - nutný k výrobě bronzu.
Loučasná věda pátá po těchto
bohatých kulišcích. Uprostřed 2. tisící-
letí před n. l. vystřídá novou etapu
lidí - lid mohylový (podle způsobu pohř-
bívání), který zdokonalil kovářské te-
chniky.

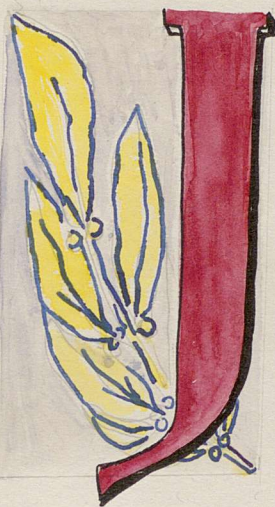
Bronzové dýky se prodlužují
v meče, sekery. Nářadí ziská-
vá na pevnosti a účelnosti.
Bronzová civilizace vrcholí
kulturou knovízskou

Pravěk Chomutovska

D O B A	Před naším letopočtem			* náš letopočet		
	?	3500	1700	800	0	600-1000
M I S T O	Stará a střední doba kamenná	Mladší a pozdní doba kamenná	Doba bronzová	Doba železná a Keltové	Geráni (doba římská)	SLOVANĚ (doba hradištní)
CHOMUTOV			-		-	-
BŘEZENEC		-	-	-	-	
ČERNOVICE				-	-	
DROUŽKOVICE						
PESVICE		-		-	-	-
ÚDLICE 						

Upracováno podle bádání Archeologického ústavu
Čs. akademie věd, odbočka Most - 1962. - Graf. upravil: J.K.

Jak je vidno z předcházející tabulky o pravekém osídlení údolí a okolí, soudíme podle vědeckých nálezů odborníků - archeologů odbočky Archeologického ústavu v Mostě, odbočky Čs. akademie věd, že žijeme na území osídleném již v počátcích doby kamenné t. zv. mladší.

Následující bronzová civilizace za celkem složitých okolností vyvrcholila kulturou knovízskou (zlom 2. a 1. tisíciletí před n. l.) Tato doba do zdejšího kraje přinesla rozhodující obrát v mezilidské směně - obchodu a tím i rozšířila obzor domácího lidu o novou řadu vymožeností. Od těch dob v našem okolí šelba rud a hornin, zpracování kovů má v naší oblasti do dnešní doby nenarušenou tradici.

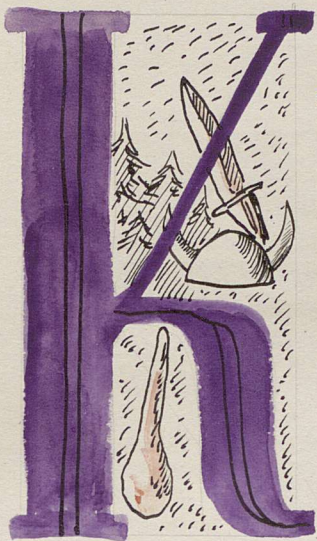
Železo, jako užitkový kov, postupovalo do našeho kraje zvolna. V té době zde žije

bylanský lid, dynastie knížecí s bohatými hrobkami, podle několika málo nalezišť. Tento lid byl předchůdcem Keltů, prvního známého národa na české půdě. Vývojově hovoříme o 1. st. př. n. l. době laténské - kdy se dokonale ohrábějí železa - nástroje se neliší od dnešních, vznikají první sídliště, první domácí mince, hrncářský kruh je převzat od sousedů ad. d.

V lidovém vydání "Pohledy do historie" z roku 1959 C. Huml doslova uvádí:

"Významné osídlení zde - myslí Václavice
bylo zejména v době keltské. Jako památka na Kelty byl nalezen mezi jinými nálezy i pro keltské bojovníky tak prý - značný nakrční kruh, zvaný torques."

Dále jsem byl upozorněn V. Cibulkovou, že se svým bratrem našel při výkopech na Chomutovské ulici několik věcí upomínajících na Kelty. Hovořila o "trepanaci" lebky - v Mostě (dnes v muzeu.)

Kelové pod tlakem Římanů
z Podunají a především germán-
ských kmenů (Bojů, Markomani)
opouštějí zemi a v další méri-
hře další kmeny 1. až 4. stol.
našeho letopočtu znamenají
kulturní pokles a nastává ne-
klidné období „stěhování ná-
rodů“ (trvající do 6. století naš. letopočtu).

Celé toto období neklidu je zahalené
rouškou tajemství, které odhaluje seprve
až nástup našich staroslovanských
předků.

SLOVANĚ

Nálezy z doby Keltů - u Tělic

Jsou v inventáři Národního muzea
v Praze

ve vlastivečdných muzeích
v Chomutově
v Zátci

1973

graf.
májový
Keltů

lované byli výbornými rolníky, hudebníky a řemeslníky. Tento kraj byl osídlen českým kmenem Lučanů - znamých svojí bojov-
ností, jak znamená již nej-
starší český kronikář Kosmas
ve svém latinském spise.

Umělecky nám nejlépe Lučany xpodobnil
nejplavnější spisovatel českých dějin Alois
Jirásek. Jsou to povídky Lučká válka,
Durynek a Neklan. Vídlem Lučanů
byla Vlastislav (hrad) a Žatec.

Údlice svým umístěním byly na jeho
pápadním okraji. Glované žili ve ves-
nických sídlištích s upravenými valy
- nejznámější mohutné opevnění je
znamená Černovic (jz Chomutova).

Vzdělanost našich předků byla příbuzná
kultuře severoslovanských kmenů na
území dnešní Lužice, Česka a Duryňska.

Přechápský kopec byl asi nejpravděpodob-
něji základním hradištěm na území Údlic.

ŘÍŠE VELKOMORAVSKÁ

KRAJ

LUČANŮ

KOLEM ROKU 600-800 N. LET.

Nakreslil podle originálu mapy
a kresbou doplnil J. Kratochvíl 1965

O HISTORII

Údlice

Není lehké vzít pero a chtít popsat historii města a obce jejíž původ sahá do prvého tisíciletí tohoto věku. Doba tato je příliš vzdálena, není písemných dokumentů, kterými bychom chtíce si ověřit minulost s jistotou mohli nahlednouti do dějin dávno zapadlých.

Prach dlouhých věků již mnoho zakryl před zvědavými zraky naší doby.

Přesto však věříme zápisu v nejlepších dějinách českých sepsaných rukou nej-povolanejší - rukou jejího vědeckého historika Františka Palackého

DĚJINY NÁRODA ČESKÉHO, díl V

ÚDLICE, STAROBYLÉ

ČESKÉ MĚSTO

1. 12. 1965 vstřel

Jan. Pristas

Čestná panna

Z dávných časů

Pojďte a poslyšte zvěsti a zprávy
dávných časů - naslouchejte,
jak žil zde lid pracovitý, který
ani situace kolonizace nezničila.
Naš kraj byl, je a bude navěky
český

Když do tohoto kraje, jak pověsti vypra-
vují, za časů prvních slovanských oby-
vatel zvaných Lucanů, vládl divoký
a vášnivý Vlastislav. Jeho moc sáha-
la od řeky Mže po řeku Oharku k
sáňnému mocnému Labi. Lucané

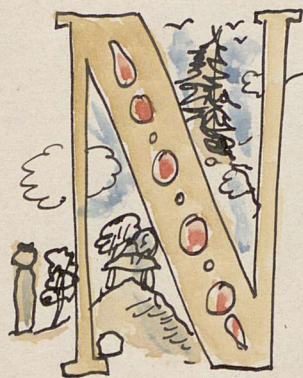
byli hrdí a dobří bojovníci. Vojvoda Vlastislav
však byl svým sousedem Čechům, Lemuzim
i Děčanům. Svě sousedy šel krutě a nejed-
nou sáhl po zemi sousedů se svou divokou dru-
žinou a bral daň po všech krajích. Vše době
vládl kmeni Čechů na Vyšehradě mladý
a rozšafný kníže Neklan.

Vlastislav chtěl pokořit české plémě, chtěl
svůj štít pověsit na bránu pražského hradu
na znamení vítězství. - Zastránil na čas
sousedy, bral hojně dary; posmíval se
poslům a radil všem, aby si všichni pospi-
šili, že tu nechají svých hlav - a také kaž-
dý z poselstva byl rád, měl-li Lucko
za rady. Pycha zarazila i knížete
Neklana.

ledujme dále, co zarmenáno
nejstarším kronikářem děkanem
Cosmasem, děkanem pražské ka-
pituly (1045-1173), jehož podoba
je zachována v iluminaci z lip-
ského rukopisu Kosmovy kroniky
z 12.-13. století.

Tež ve starých pověstech českých "Aloise Jiráka
se můžeme dočísti na straně 74 dole, odo. 3
ře: "Země Lučanů dělila se dle zprávy
Kosmovy na pater žup. Nejúrodnější a
nejpřednější byla v nynější rovině Žatecké
a slula Luka. Od ní mělo všechno plémě
své jméno. Druhá župa se rozkládala
při Berčevnici čili Bročnici, nynější by-
stíně u Blšán, středí v Chomutovsku,
v podkrají říčky Úzké (dnešní naše Cho-
mutovka-prolékající údlicením) vle-
vající se u postolopr, do Oharky. Čtvrtá
župa obsahovala část kraje Loketského,
pátá pak lesnaté končiny u horní Mže.
~ Hrad Vlastislavův, středisko Lučanů, stá-
val na návrší nad řekou Oharkou
bezpochyby v místech, kde později byl župní
hrad žatecký".

Nestvalo dlouho a po velmi častých výpadech Vlastislavových nastal boj na dnešním Turském poli, sever. Prahy. Neklaná, nepřítel statečného zastoupil tajně vojvodu z družiny jménem Čestmír. - Čechové nadchuti statečností knížeti, dali slib, že pyšný kmen Lučanů porazí.

Slib splnili, Čestmír hrdě padnul, Lučané byli poraženi - i když byli dobře vyzbrojeni, stály pevně žilovanými, mnozí v brněních ('brních') nebo alespoň prošívanicích se lnu; Pražané ušli dravých ptáků při zahájení boje, Lučané psů. Po lítém boji, kdy na bojišti bylo mnoho pobitých; pražské kmény byly velmi dravé a Lučany do jednoho pobili. Po bitvě na Turském poli se vítězové vydali do země Lučanů, kde zbyli jen ženy a děti a tuto část české země si navždy podrobili, odstranili zvěti lučanských a nastolili sílu nového řádu.

Těžké osudy se přehualy naším krajem v době prvých slovanských obyvatel.

Zapsal:
Josef Kralochatý
kronikář

Ze starých kronik

Josef Vlast. Kvašchütz
8. 2. 1966

1968

DLICE u Chomutova jsou městem v severozápadních Čechách, v kraji ústeckém, okresu chomutovském.

Jméno obce jest saktě původu slovanského a vzniklo pravděpodobně ze slova „údolí“ v němž měssečko leží. V pramenech se uvádí svar starobulharský, možná staroslověnský „adolb“, znamená to obyvatele údolí. Regesta Bohemiae et Moraviae - IV. W^o 1899 Udelitz (latinsky) z roku 1295; Reg. dec. pap. 68. Vdlicz (lat.) 1352; Libri conf. I 24 in Vdlicz (lat.) 1363 Libri conf. IV - V. 193 Vdelix (lat. 1387) Libri conf. VI. 106 in Eidlicz (lat.) pravděpodobně chyba pravopisná r. 1403. Archiv český III. 536 de Udelic (lat.) 1446; v kadanských pozemkových knihách se vyskytuje svar Ewdlicz r. 1446, v chomutovských knihách Ewdliczer erb 1491/93. Žemské desky 14 K^o Audlicze (česky) 1562.

zemské desky 90 K₃ na Audliczych (česky) 1587,
zemské desky 166 K₈ Audlicze (česky) 1589,
Archiv Český XXIX. 53-54, Eudlicz 1571-1600;
zemské desky 193 T₁ miesteczko Eydlicze
česky 1622. - Zemský archiv Eydlicz (česky) 1654.

Podle starého podání bývaly Údlice před-
městím, kdysi zde se proslavujícího se
hradu. „Podhradí“ zove se v do 30 let
1. stol. „niva“ a ležela při chomutov-
ské silnici, tam kde kdysi byly far-
mí pozemky. V té době se zde říkalo
jistě v počátku ČSR „Na sklepích“.
Podle jiných pověstí stával v těchto
místech klášter.

Nejstaršími pány známými na
Údlicku byli bratři Bedřich a Theo-
dorich ze Schönerberku, prodali svou
ves „Úsvíce“ dle starého názvu říčky
do 19. století xv. Útka, též Úrka.

Prodej se uskutečnil r. 1295. ~ Ještě
ve 14. století byly Údlice majetkem
dalších jmenovců: Bedřicha a Dětricha
ze Schönerberku. [Schönerburek u Mišně, Lasy].

Dne 15. ledna 1358 je patronem kostela Jan, zvaný Partyzal z Hanguvic a patrně v té době je i patronem - majitelem obce Údlice.

1358

Roku 1385 je uváděn pánem Údlic Amarg z Valdenberka, a roku 1446 koupil Údlice

1385

Mikuláš a Jan z Lobkoviců a drženy byly k hradu Hasišlejnu.

1446

Roku 1469 dal Jan z Lobkoviců se sídlem na Hasišlejně svobody Údlicům a majestáty královské potvrzené českým husitským králem Jiřím z Poděbrad.

1469

Jan z Lobkoviců

REX G BOHEMIE

1581

Také i roku 1581 Jindřich Mikuláš Lobkovic. V roce 1539 držel Údlice Krištof z Hasištejna, matka Brigitta měla Údlice přiděleny k užívaní. ~ R. 1563 jest jmenován na Udlicku

Jindřich Mikuláš Lobkovic
z Hasištejna.

1582

Roku 1582 je pánem Údlic Bohuslav Felix z Lobkovic, po jeho smrti syn

Bohuslav Jáchym z Lobkovic

připojuje Údlice k Borku (Čer. Hrádku).

1588

a r. 1588 je dává výměnou svému strýci Jiřímu Popelu z Lobkovic.

Tomuto byly Údlice i ostatní statky s Chomutovem a Borkem - v roce 1594

~~konfiskace~~

1594

zkonfiskovány. Jiří Popel je pro odboj proti císaři popraven.

~
Poté se rozhodl královský dvůr na prodeji vzdálených Popelovských statků, koupil celé panství Borku,

k nimž byly počítány i Ůdlice, hrabě

Adam Hrzán z Harasu

za 236.000 zlatých. Roku 1689 odděleny
byly Ůdlice od Borku, zadlužených Fer-
dinandem Maximiliánem z Harasu.

Tento je prodal r. 1697 nevládnímu
bratru ^hLikmundu Valentinovi, který
v té době stal se majetníkem Borku
a tudíž Ůdlice byly opět s Borkem
spojeny.

1707 prodal Likmunda Valentin Hrzán
celé panství hraběti

Adamu z Lichtenštejnů

a v rukách tohoto rodu byly do r. 1771.

Tehdy se dostávají do rukou a moci

Karla Jana Alexandara z Rotenhamu,

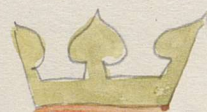
braběte
který je svému synu Jindřichovi pře-
dal r. 1777 a tento r. 1809 odkázal
své děti

Gabriele Marii Bugnožové

Rokem 1848 padl poddanský poměr
Borku a Ůdlice se staly obcí svobodnou.

Vesnici byly Ůdlice do konce 14.
století. Teprve za času majitele
Anarga z Valdenberga (1395-1446)
byly Ůdlice povýšeny na trhové
město.

Další cenné výsady obdržely Ůdlice
za vlastnictví tohoto poddanského
města hraběte Jana z Lobkovic roku

 1469

českým husitským králem

Jiřím 3 Poděbrad

dne 8. července jmenovaného
léša, z rukou lidem zvoleného
krále. Važme si této počty.

Městem jsou údajně pak jmenovány
od roku 1539. Svobody udělené městu
pány Lobkovici na Hasištejně
i v Ůdlicích potvrdil císař a král
Rudolf II. r. 1581 v plném znění.

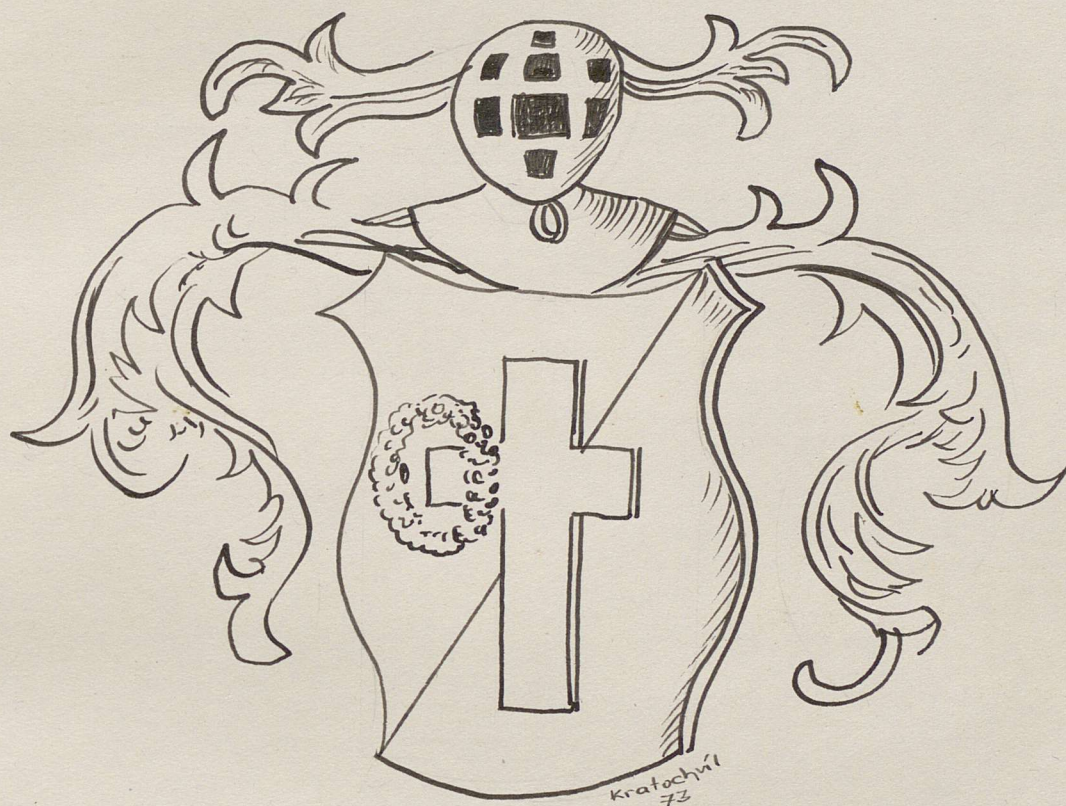
1539

1581

TRHOVÉ
MĚSTO

Z té doby pochází asi městský znak:
v modravém poli prostý zlatý kříž
s věncem na pravém rameni. Věvec
je pravděpodobně ružový, dle některých
pramenů jmenován „Rosenkranz“.

**Znak
města**

Z dalších zpráv se dočítáme, že
strašlivý mor, řádící v Čechách
v roce 1568 a usmrtil 220 údlických
občanů. ~ Brzo potom roku 1570 vyho-
řelo podle fary 18 dvorců se všemi
zásobami. ~ Roku 1591 muselo
město z rozkazu Jiřího Popela z L.

**Požár
1570**

1591

odváděti nově zřízenému jesuitskému
kollegiu v Chomutově v pololetních splát-
kách obnos 342 kopy a 18 grošů ve stříbrě

~

30ti letá
válka

Město velmi trpělo za 30ti leté války.
Roku 1620 vpadlo do Udlic 100 bavor-
ských jezdců, kteří vyloupili kostel a za-
pálili burz a dvůr. Ve 2 hodinách
obě budovy, patrně dřevěné a 3 sou-
sední domy lehly popelem.

~

Mor
1625
Švédové
1645

Roku 1625 zemřelo morem 350 lidí.
Roku 1645 zde řádí Švédové, takže
ještě v roce 1654 následky v Udlicích
jsou patrné v 17 prustých zboření-
ších.

~

1631

Poněvadž údličtí s jinými obcemi
za času Jana Hrzana z Harasu
1622 - 1630 projevili odbojnost
a neposlušnost, museli r. 1631
vystavit revers, že se každému pri-
vilegiu opravdu podrobují, a že
každé provinění společně s ostat-
ními poddanými ponosou.

Roku 1651 vydal český šlechtic hrabě Jan Adam Hradn z Harasu resoluci, podle níž revers vydaný údlickými prohlášením neplatným, avšak obyvatelé obce jsou povinni ročně, v kterýkoliv čas vyslati 150 robníků do dvora v Udlicích. Roku 1660 tento vystavěl Jan Adam H. špitál pro 13 špitálníků a byl k tomuto účelu s. j. v podstatě starobincem využíván panstvím Červeným Hrádkem až do 22. srpna 1923, kdy tato budova se stala azylem pro jednotlivé státní obecnou školou s českým jazykem vyučováním a trvalo to 6 let, než byla vystavěna nová obecná škola. Dnes "špitál" již neexistuje, stával vedle špičaru a domem na rozcestí s klasicistním stylem.

1651

Resoluce

Revers

Špitál
1660

1654

Pivovar

Roku 1654 byly v Udalicích 2 pivovary: měšťanský - denně 5 sudů po 7 mi vědrech
a vchrostenský - denně 6 sudů po 7 mi vědrech.

Vloni i následujícím roce se v U. žilo velmi levně. Strych žito platil 18 až 19 grošů, pšenice 20-22, ječmen 5-8 kop, vřel 10 kop, míra hršek 2 krejcarů.

Naprostí tomu lásky a boty byly dosti drahé.

Zámek v Udalicích

Zámek

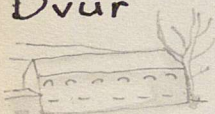
1692-5

Nynější zámek dal vystavět v letech 1692-5 český šlechtic hrabě Arnošt Karel z Harasu, na místě někdejší tvrze. - Dvůr stává od roku 1599 t. j. od času Bohuslava Jáchyma a Jiřího Popela z Lobkoviců.

HRZAN

Hrzan

Dvůr

1599

Lobkovic

Požár
radnice

1740

Roku 1740 vyhořela radnice, 17 domů a 8 stodol. - Od r. 1791 provedena byla úprava magistrátu.

Udlice měli v té době vlastní magistrát (t. j. městský správní úřad) s purkmistrem a zkušeným radním.

Magistrát

Hrozný oheň vypukl 16. září 1815. Kromě školy, fary, hostince a špitálu shořelo 37 měšťanských domů a všech 27 židovských domů, 24 stodol naplněných obilím a 29 stájí.

Požáry
1815

Nejedna hrozná událost se opět opakovala a tak 23. srpna 1842 vyhořelo opět 92 domů. Dosud u domu p. Mesnera vzpomínku můžeme přičíst, kde oheň vznikl.

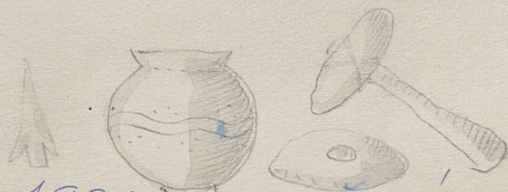
Od roku 1848 padl poddanský poměr k Červenému Hrádku a místo magistrátu nastupuje svobodná správa obce.

Rok 1848

správa
obce

Archeologický nález

Většina nálezů je do r. 1930 označována a situována do doby bronzové. Jsou to: zlomek pískovcové formy na litě bronzových ozdob, příštala z jeleního rohu a šíp.

Archeologie

Blízké Věhrady jsou označeny laténskou kulturou. Objeveny tam byly prohlubně naplněné popelem a kamením, snad zbytky sídlišť nebo i snad pozůstatky zárovňových hrobů.

Z hrobů určité pocházejí: náramek, obruč a veliká ozdobná jehlice, kromě těchto věcí byla nalezena 60 cm dlouhá tyč z jelení kosti.

Při vykopávkách r. 1897 objeveny byly hlíněné nádoby s ornamentovou výzdobou, stropy hlíněných chatrčí a kladivo z jelení kosti.

V Přecháplech jsou místa a naleziště se stopami kultury laténské. Nalezeny byly kusy pruklin železných štěrů, 2 hroby oštěpů a vyřezávané jelení parohy.

Slavanské osídlení dokazují často vyorané plomky, nádoby, podkovy, železné strusky.

~
Želvěcí kosti po většině nejmeně
v Věhrad a Přecháplích.

ŽIDÉ V ŮDLICÍCH

ŽIDÉ -
UDLIČTÍ

Historické listiny uvádějí
v Ůdlicích 36 židů. V té
době se daly i zřízením

židovské obce a jejich modlitebny - synagogy.

Synagoga ůdlická byla dle vlastního
ního listu hraběte Haracha ze dne
6. května 1696 přestavěna (stará stá-
vala zde jistě ^{již} 100 let) a jest tudíž jed-
nou z nejstarších v Čechách.

Synagoga

1696

Věřejnou normální školu židovskou
měli Židé v Ůdlicích od roku 1800.

Do roku 1784 nebylo pravidelných ma-
trik, židovské obce vedly jen záznamy
o narozeních, sňatcích a úmrtích.

Kniha tato je uložena v archivu okre-
su v Kadani. ~ Po roku 1848 čítala

1848

obec židovská v Ůdlicích 140 rodin.

Celkem čítala tato obec 700 duší. Po

r. 1848 byli Židé vydáni pronásle-
dování a museli připustit omezení

svobody. Tak v Udlicích směli používat
do Kadaně jedinou cestu, zvané „židov-
ský chodník“. - Vidíme, že německí oby-
vatelé nerespektovali toleranční patent
císaře Josefa II., kdy židovští obyvatelé
byli vázání mezi svobodné občany.

~
Na starém židovském hřbitově v Udlicích
byl náhrobek s hebrejským datem 4599,
což odpovídá křesťanskému letopočtu
roku 999. Kromě toho zde bylo více
náhrobků starších či kolem 800 let.
Podle tohoto materiálu by židovské
osídlení velmi staré.

~
Dnes neexistuje ani starý ni nový ži-
dovský hřbitov. Kolem roku 1941 na-
cisté zlikvidovali starý i nový židov-
ský hřbitov. Nový byl zlikvidován
s okolními pdmi 8. září 1968 a po-
nechána část okolo hromadného
hrobu „pochodu smrti“ z 25. 4. 1945
a hroby obětí nacistické perzekuce
v místním „koncentráku“ n. čp. 119.

Škola v minulosti (16. - 19. století)

v Udlicích brá od roku 1594. Roku 1595 byl udlický preceptor pro nemravný zločin chomutovskou radou odsouzen.

V rámcích je napsáno, že roku 1622 dostával správce školy každým kvartálem 25 grošů, později 1642 a 1648 ročně 4 kopry.

Škola byla vystavěna roku 1661. Přechápily měly vlastní školu od r. 1700.

Roku 1784 byla školní budova přestavěna od základů. Tato však roku 1815 vyhořela a nově byla vybudována roku 1821 na náklady státu.

Je zajímavé, že udlická škola byla r. 1624 změněna v protestantskou a tou zůstala až do roku 1776.

V minulém století do r. 1862 byla škola jednotřídní třídní, později dvou-
třídní, r. 1869 trojtřídní, r. 1888
čtyřtřídní a za 1. republiky měla
již 5 tříd. Původní budova byla
r. 1929 povýšena na 2 patrovou
nákladem 300.000 Kčs.

Udlická

škola

a
b
c

14 69 1969

*Pohled na historické náměstí
v Valašských Kloboukách u Chomutova
Akwarel ak. malíře Jana Věška podle
staru r. 1969. - Obraz v majetku ZOU.*

Popis okolí Údlíc

Údlice leží mezi $13^{\circ}20'$ a $13^{\circ}30'$ východně od Greniviche a mezi $50^{\circ}25'$ a $50^{\circ}35'$ severně od rovníku v rovině údlické podél potoka Chomulorky, dříve zv. Úzky ve výši 286 m nad mořem. Rovina tato jest na severu ukončena pahorkatinou, jejíž nejvyšší body tvoří „Údlický vrch“ 366 m lidově zvaný „Prachárna“, „na Ěpici“ 339 m a vrch - kóta 348 m, která spadá ke straně mostecké; na západě je pahorkatina, o nejvyšším bodě 340 m spadající do nížiny březenské.

*

Rovinou údlickou protéká směrem JV potok Chomulorka (dříve zv. Úzká nebo dříve Hřizová), která pramení poblíž městečka Výsluní (dříve zvané Luniperk) ve výši 870 m; leží na vodním předělu ^{od} Krušných hor. (U) Hory sv. Kateřiny se spojuje s „Vlčím potokem“. Dále směrem JV.

Na pravém břehu přijímá Chomutovka
„Menhartický potok“ a říčku „Hlačku“, kte-
rá pramení na Domině nad Chomutovem.

~

Na Chomutově leží město Chomutov (40.000),
město Údlice (1200); obce: Přčáplky, Nezabylice,
Hořenec, Bílence, Vodňany, Škrle, Zálezly,
kde opouští půdu našeho okresu a teče dále
obcemi okresu lounského a končí svůj
tok v Postoloprtech (2000) a vlévá se do Ohře.

~

Regulace potoka z Chomutova do Údlic
provedena r. 1929 a je dále v současnó-
sti pokračováno i pod obvodem naší obce.

~

Celé údolí ~ nížina podél Chomutovky
se vyznačuje krásnou zelení luk
a stromů, činí dojem velmi přízni-
vý. Krajina kromě Údlického vrchu
a Ládovského „Přčáplského“ kose-
líku nemá velkých púrobů s vý-
jimkou pohledů ke Krušným horám.

Položení půdy patří rovina údlická k mladší době třetihorní a obsahuje ložiska hnědého uhlí, které zde je dobýváno v dolech od r. 1857.

Podnebí jest mírné, poněvadž přichází málo studených větrů a celkově je celá krajina vystavěna slunci.

Průměrná teplota je $7,8^{\circ}\text{C}$; průměrná relativní vlhkost 83%, ročních srážek je 570 mm. ~ Převládá vítr západních směrů.

Lesů zde není. Jsou tu jen ojedinelé kalesněné malé parcely, po většině

Největší souvislý lesík v blízkosti obce
Údllice je Údlický vrch v rozloze 32 ha.
Je to les listnatý.

✓

Místo:	Km:	Směr:	Místo:	Km:	Směr:
Droužkovice	3	JZ	Chomutov	3,8	SZ
Všehrdy	3,3	JZ	Vodňady	4,4	SZ
Přecápy	1,2	JV	Březno	5,2	JZ
Nerabylice	2,2	JV	Pesvice	3,5	SV
Hořence	3	JV	Všestudy	4,2	SV
Bílenice	3,6	JV	Olvice	5,3	SV
Škrle	11,5	JV	Jirkov	7,4	SV
Zálesy	12,5	JV			

Květena údlická ~ vzácně se vyskytující:

- Děblík bahenní ~ *Calla palustris*
Pšenice psi ~ *Triticum caninum*
Jáchov ~ *Cyperus flavescens*
Laskavec hrubozel. ~ *Albersia blisum*
Jestřábíček starodávný ~ *Hieracium*
Locika ~ *Lactuca quercina* ^{pratense}
Commůnka trojlistá ~ *Myscosis hyspida*
Rozrazil dlouholistý ~ *Veronica longifolia*
Rozrazil nepravý ~ *Veronica spuria*
Černýš ~ *Melampyrum cristatum*
Žápara ~ *Urtica caryophyllacea*
Salvěj lesní ~ *Salvia silvestris*
Černohlávek bílý ~ *Prunella laciniata*
Baranovec kyskoritý ~ *Lysimachia* ^{alba}
Dymnivka dutá ~ *Corydalis cava* ^{fhyrsiflora}
Violka bahenní ~ *Viola palustris*
Přáčínek (žabinec) bahenní ~ *Stellaria*
Mydlice lékařská ~ *Laportia* ^{palustris} ^{officinalis}
Slozdič ~ *Dianthus armeria*
Prostlík dlouholistý ~ *Melandrium*
Mochva přímá ~ *Longifolium*
Jesek malokvětý ~ *Trifolium parviflorum*
Ledeneček (širovník) ~ *Lotos uliginosus*.

Převzato ze seznamu domovního sborníku obecní školy v Údlicích.

Foto akvarelu ak. malíře
Jana Vítka

Kamenná cesta

Pohled na město z luk.

1969

Obras byl vystaven autorem na výstavě obrazů v roce 1969 v Kulturním domě. Vernisáž výstavy provedl učitel Jos. Kratochvíl. - Obras byl zakoupen radou MNV v Údlíčích za předsedy Oldř. Cínka a poté při návštěvě vojenské delegace předán sovětské delegaci na slavnostní schůzi MNV v Kulturním domě. - Velmi zdařilý obraz Údlíček zakoupila rodina p. Dříšťalové. Pokládám jej za nejzdařilejší akvarel s vedutou Údlíček a Přápel.

Koníkovi

Kostel „Povýšení sv. Kříže“
v Udlicích

KOSTEL

Farmí kostel „Povýšení svatého Kříže“
v Udlicích se připomíná již r. 1295.

1295

Pro stáří mluví prohlubení ve zdi
presbyteria na evangelií straně. obdob-
ně jako v Týnském chrámu v Praze -
se křelnou měří, která kdysi byla
určena k uchování svatosti.

Jak je patrné z letopočtu u paty věže
ve dvoře 704 r. 1579, kdy byl kostel
znovuzřízen. V té době byl rozšířen
protestantismus, který zde byl uveden
roku 1582 Bohuslavem Felixem Lobkovicem,
který Udlice koupil r. 1581. ~ Starosta
trval až do roku 1588, kdy Jiří Copel
Lobkovic ze svých sídel protestanty vypudil.
Přesto všechno se protestanté zde udrželi
až do r. 1620, kdy o tom náš zpravuje
historické zprávy.

1579

Prvním známým farářem byl Henricus,
který zemřel r. 1358 a byl pravděpodobně
vřec prvním na něm farář téhož
jména, dále farář Mikuláš a po
něm Dominicus presbyter de Cricharia
Nymburg diec. 1395. ~ Po roce 1570

1358

1395

1592

jsou tu protestantské farářů. Roku 1592 se dostaly Ůdlice pod patronát chomutovských jezuitů. ~ V tom čase byl Ůdlický chrám filiálním chrámem kostela přechápelského;

1595

teno poměr se změnil teprve r. 1595 po zavraždění přechápelského faráře Zachariáše Fábry, kterého farmci udolnili na cestě k Ůdlicím na s. zv. "černém mostě" u obědního kříže pod cestou.

~

Jen za trvání protestantismu měl každý chrám svého duchovního. Prvním pastorem v Ůdlicích byl r. 1609 N. Fišer; 1611 Jiří Gros, pak Jiří Knor.

1609

1626

Dne 21. října 1626 byl dosazen opět katolický farář Jiří Kleebas.

Avšak přes to udržovalo se zde patrně dosti protestantů, poněvadž farář jmenovaný r. 1644 rektorem chomutovských jezuitů musel odstoupit. Teprve rokem 1649 nastaly bývalé poměry.

1644

1649

Spor o provenství obou kostelů, údlického a přechápeckého, vzniklý roku 1795 při visitaci a birmování, které prováděl biskup Kindermann v Přechápech, rozřešen byl tak, že od r. 1798, aby velké služby byly slouženy byly v Přechápech, farář aby bydlel v Údlicích a aby chrámy nesly titul farních kostelů.

1795

1798

Roku 1842 shořela kostelní věž, která byla roku 1857 znovu vystavěna. Tento oheň zničil 5 starých zvonů, mezi nimi zvon z r. 1470 s českým nápisem. V období 1. republiky byly 4 zvony: dva z roku 1848 a dva z roku 1858. ~ Hlavní oltář daroval r. 1677 hrabě Videnovský. Stříbrný kalich má nápis: P. Johannes Carolus Luther S. L. - Maria Anna Lutherin. ~ Křtitelnice má letopočet 1725.

3w02
1470

1677

1725

~
Varhany byly postaveny z milodarů r. 1625 za 70 tolarů. Nynější varhany

1625

jsou z roku 1894 za 1250 zlatých.

Roku 1859 byl otevřen nový údlický hřbitov na jihovýchodě obce na cestě k pískovně. ~ Dnes je naplněn hroby i hrobkami dílem německými i nových osídlenic. Obec se stará o údržbu celého areálu. Hrobkám Jan Třma.

~
K údlické kolatuře do roku ¹⁹⁴⁵ a mnohé patří i dnes: jsou to obce Přechápy, Nezabylice, Hořenec, Bílenice a Všehrdy.

~
Od r. 1950 jsou církevní matriky, knihy svateb i úmrtí umístěny v obřadní síni Místního národního výboru.

Nejkrásnější památkou církevního fondu v oboru výtvarném je bezpochyby známá česká řezbářská práce provedená ze dřeva kolem roku 1420, jedna ze slavných českých krásných madon ~

Madonna údlická.

ÚDLICE

10.10.69 / en V. V. K.

KOSTEL POVÝŠENÍ SV. KŘÍŽE ~ ÚDLICE

akvarel akademického malíře Jana Vršky
 Stav na podzim 1969

*

Originál obrazu je umístěn v Zemědělském odborném učilišti v Údlicích; od roku 1969.

Výstava
 akademického malíře Jana Vršky z Kadavě
 byla uskutečněna k 500. výročí udělení práva
 Údlicím roku 1469 dne 8. července.

O S A D A

PŘEČÁPLÝ

PŘEČÁPLY

Majitel obrazu JED.

Originál akvarelu:
ak. malíře J. Viška

Osada

Přečáply

patří do obvodu Údlíc. Jsou vzdále-
ny 1,2 km na jihovýchod. V roce 1920
měla obec 425 obyvatelů, nyní je to
asi poloviční počet. Katastr v roce
1930 obnášel 474 ha. Převládá zde
práce v zemědělství, do druhé svět-
kové války zde byla uhelná šach-
ta. ~ Kostel evangelisty sv. Ma-
louše (u Čechů též sv. Matěj) je
301 m nad mořem a stojí na
místě starého pohřebiště. ~ Z ná-
vší od kostela je pěkný výhled do
kraje směrem k Českému Předměstí

a na druhé straně na dominantu
okresního města Chomutova s jeho
rozsáhlým obvodem. Dále sledu-
jeme rozložené Údlice podle osy
potoka a na pravé straně domi-
nuje Údlický vrch (366 m n. moř.)

Jméno Přechápy dokazuje původ
slovanský. Ve starých knihách
a spisech se vyskytují tvary:
Pryczapl, Prieczapl, Preczebl, Przi-
czapel, Prziczapli, vesměs to latin-
ské tvary^a v zemských deskách je
český nápis „wes Prytssapl“ z r. 1607.
Palacký v Radhošti I., str. 140 sro-
vnává: Počaple, Přicaple, Tucapy,
Vyčepy; kmen -čap- pochází ze slo-
va „čaprousti, čapěti“.

Přechápy byly již r. 1153 majet-
kem benediktinů v Teplicích,
kteří do r. 1421 zde měli klášter.
Tento klášter byl zničen v husit-
ských a ves se dostala do rukou
světských.

Jeden z náhrobních kamenů

1153

1421

mluví o Martě z Kynšperku a je da-
tován rokem 1552. ~ Brzo obec Přecáply
přešla do majetku Jiřího Copela z Lob-
kovic, který podle záznamů odtud
r. 1591 pobírá úrok 41 kop 1 groš.

1552

1591

Od 17. století byly Přecáply připojeny
k pátku Borku, nyní Červený Hrádek
a toto spojení trvalo do roku 1850.

1850

V 17. století zanikla fara a kostel,
který 1798 obdržel titul farního kostela
se stal filiálním kostela údlického.

1966

Přecáply

PŘEČÁPLY *kontra* VATIKÁN

UBILI ŽHÁŘE V KNĚŽSKÉ SUTANĚ
PĚT POKOLENÍ NESMÍ DO SVÉHO KOSTELA
VATIKÁN PROKLÍNÁ PŘEČÁPLY

Tak by asi vypadaly novinové titulky, kdyby se stalo to co před pěti sty lety v malé vsi na Chomutovsku, v těch časech osídlené většinou zemědělským lidem.

Co zaznamenaly kroniky o této události:

OBĚTNÍ KŘÍŽ
NA ČERNÉM MOSTĚ
U PŘEČÁPEL

Málokdo znaí historickou událost, která svého času vzrušila celou Evropu. Stala se v Přechápech. Od té doby jsou Přecháply jedním ze tří míst na světě, kde rozlícení farníci ubili k smrti svého duchovního otce, kněze.

ANNO
DOMINI

5. srpna 1595

5.V. MDVC -

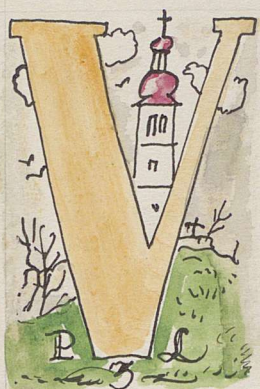
Biskup Konrád z Querfur-su byl ubit před domem ve Würzburgu roku 1202; Probošt Mikoláš z Bernau byl zabit u Mariánského kostela

v Berlíně roku 1325. ~ Pátého srpna 1595
byl rabí farář Zacharius Faber
u kamenného kříže při Černém
mostě na silnici mezi Údlicemi
a Přecháply...

V druhé polovině 16. století se přes
porážku husitského hnutí stále ještě
nedalo mluvit o tom, že by v Čechách
byl zavládl mír a klid ve věcech
náboženských. Lidé žijící v kruš-
ných poměrech přece jen kouřili
více po království božím na zemi,
než na nebi. Stejná karabela a pro-
roci z Německa kaplavovala z de-
ší kraj, kde pvláště mezi prostým
lidem byla silně zakořeněna víra
evangelická, i husitská.

Naproti tomu česká šlechta a města
se začala poněmčovat a vzdalovat
se prostému lidu a přistupovat na
nové mravy. Katolíci neměli, ruce
v klín a starali se o upevnění
svých pozic.

Chomutovské panství získal Jiří
Popel z Lobkovic. Byl to šlechtic
vychovaný jezuity, fanatický přísluš-
ník katolické církve.

Vyhnuť všechny kazatele, zavřel evangelické kostely, zakázal jiné než katolické obřady a povolal jezuity. Proti ullacénému a revoltujícímu lidu vystoupil ostře v odstrašujícím jirkovském sondu a pokořil chomutovské a okolní protestanty. ~ Musel zmi-
set i přechápselský evangelický farář a mu-
sel hledat úložiště v Gasku.

Proti vůli přechápselských farníků pře-
šel do obce katolický farář Zachariáš
Fáber. Byl si dobře vědom ochrany moc-
ného Lohkovice a nikterak nekrotil svou
pánovitou povahu, vedl si křepně a
svevolně. Ve vsi bylo тихо před bouří.

* * *

Zachariáš Fáber málo dbal smýšle-
ní svých farníků. Byl dob-
rým střelcem a rád lovil,
aniž rozlišoval co se smí
a co ne. Pátého srpna v poledne, kdy
vesničané byli v pilné práci na polích,
vyšel si s puškou na lov. - Šířel ves-
ničarům holuby na střechách sta-
vení. * Na střeše jedné kulny sedělo
pekné hejno. Vystřelil na ně a několik
holubů spadlo.

střelil tenkrát obryklou, předovkou" a kordel, kterou se v ní nálož v hlavní ucpávala, se po výstřelu a dopadu na střechu vznála a zapálila suché došky. - Víte oheň rozdmýchal a od hořící kulby se požár začal za přispění větru šířit po celé vsi.

Než se lidé sběhli, byla téměř celá ves v plamenech. Uhořel skoro všechn majetek: dobytek ve stájích, shořely kásovy, šatstvo i prádlo. Několik lidí bylo těžce popáleno.

A pan farář? Ten po výstřelu utekl nejdříve na faru. Ale když začala hořet i fara a k fáře se začali sbíhat rozeklení vesničané, utekl z fary. Proběhl mezi dohořívajícími chalupami a polem běžel k Chomutovu. Lidé jeho útěk postřehli a hnali se za ním ...

* * *
Jdeme-li silnicí z Údlic do Přechápel, přijdeme na Černý most. Na pravé straně silnice při Černém mostě, takřka v poli je vidět mohutný kamenný kříž.

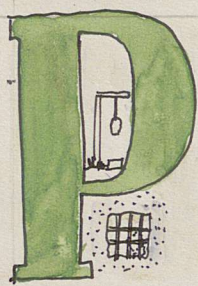

Tento kříž tu stojí od nepaměti, snad už zde byl zabudován v počátcích křesťanství v tomto kraji na místě bývalého pohanského obětiště a máva jej obřístá... Je pravdou, že ani za noci není to místo příjemné k delšímu pobytu.

Až k tomuto kamennému kříži doběhl fardář Zachariáš Fieber a lady mu svítl spásný nápad: uchýlit se pod ochranu kříže, spolehnout se na právo asyly před zatčením a pronásledováním na posvátném místě.... Marně se však chystal kříže, marně své farníky zapřísahal jménem božím. Vidlení, motykání, klacky a kamením jej tu utloukli. Nenávist ke pňháři a utiskovateli přemohla náboženský cit...

Okud po činu přijel do vsi chomutovský hejtmán Kryštof Kreicinger z Greifentálu se zbrojnoši. - Začali zatýkat, vyslýchat a odvádět píččápejské farníky do vězení v chomutovském pámku.

Za hlavního vinníka byl označen Mateš Vissich a odsouzen k brestu smrti. Než došlo k popravě Copel z Lobkovic ztratil konfiskací chomutovské

panství a k moci se tu opět dostali evangelíci. - Do moci rozhodování o křesťu zasáhla i chomutovská městská rada, která doporučila, aby se pro zářady v řízení poprava odložila. Věc byla uznána za zmatečnou a všichni pascení byli novým hejtmánem z Vřesovických) na Podsedicích propuštěni z vězení.

Ale s tím se zas nesrovnali katolíci. Papěšský nuncius Ferrarini podává novou žalobu komornímu soudu a ten roku 1598 nařizuje, aby další chomutovský hejtmán Hanns z Cölperku všechny zúčastněné znovu zatkl.

A tak se Přechápelští dostali do vězení a znovu začal soud. Při řešilo mnoho světských i církevních úřadů, římským císařem a papěšem konče. Trvalo to vše řadu let.

Vě třicetileté válce další projednávání rozsudků a podáváním odvolání usnulo..

* * *

Válka třicetiletá dárno skončila, dárno již zemřeli účastníci ubití katolického faráře v Přecháplech, ale věčná církev nezapomněla a takto rozhodla:

Přecháplech se rozboří a se zemí
srovná fara a již nikdy nesmí
být při kostele tomto zbudována
jiná druhá; takléž se ustanovuje,
že nikdy zde nebude farář.

2. Běh pokolení přechápelských obyvatel nesmí
vstoupit do místního kostela a zúčastnit
se bohoslužeb.

3. Přechápelský kostel bude pro příště filiál-
ním kostelem Údlic.

4. Přecháple se starou poustevní místem
a bohoslužby v přechápelském kostele se
budou sloužit pro poustevníky a jiné osad-
níky, jen ne pro Přechápelské.

5. Obyvatelé Přechápel opraví starý ka-
menný kříž při Černém mostě tak,
aby připomínal kolenjdowncům, že je to
tutéž místo v Evropě, kde byl vlastním
farníky ubit farář v době míru.

Tak bylo rozhodnuto a tak se také
stalo. Cedule s rozsudkem visela na
dveřích kostela. — Ještě starší paměť-
níci nám povídnou, že ještě v době první
republiky se chodívali modlit ke

Kamennému kříži při Černém mostě.
Proč tomu tak bylo, žádný z nich
přesně neví. Teď celou historii
boje Přecápelských s římskou
církví najdete i v členění této
kroniky. Věřte, že památky, jako je
onen památný kamenný kříž by se
měli ochraňovat a zachovat budoucím.

Zpracováno podle listů z historie Cho-
mušovska, která byla publikována v
okresním listu. Nástup dne 3.3.1966
a autoři jsou uváděni Fr. Lábranský,
kastelán hradu Hasištejna a O. Týr.

O SADA

NEZABYLICE

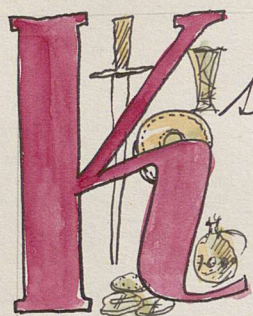

Nezabylice jsou osadou patřící do obvodu městečka Údlic. Leží 272 m nad mořem, jihovýchodně od Údlic. Snadněji se do Nezabylic dostaneme z křižovatky zvané „Leník“ na státní silnici č. 7 asi 6 km od Chomutova směrem ku Praze. Chůze je to 10 min. Silnice byla k obci vystavěna roku 1926, dále je to cesta vozová. Dnes je zde několik statků a menších domků a za potokem velký statek (dř. dvůr).

Z HISTORIE ●

Není příliš známo, kdy Nezabylice byly založeny. Je uváděno, že v N. byla ve 14. století tvrz s dvorem, který byl později byl rozdělen na několik drobných vládcůvích statků.

Kolem roku 1380 seděl zde Odolen Přibyk Štěpán. V letech 1431 patřil dvůr v Nezabylicích Vilémovi ze Šumberka,

Který však jej roku 1445 prodal
neznamo kam a komu.

V letech 1488 patřily Nezabylice
Janu Jiskrovi z Ploučnice.

V 16. století byly Nezabylice majetkem
Boryňů ze Lholy, z nichž roku 1540 se
připomíná Jindřich.

* *

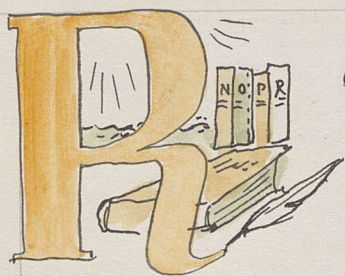
Renigna Ronšperková ze Lholy postou-
pila Nezabylice roku 1577 Ferdinandu
z Ronšperka svému manželi a ten
1578 je prodal Felixu Hasištejnskému
z Lobkovic.

Roku 1592 ukládá Jiří Popel z Lobkovic
roční daň Nezabylicím ve výši 37 kop
stříbra. Roku 1594 jsou Nezabylice
již prodány.

Od roku 1605 patřily k panství Čer-
venému Hrádku, dříve sv. Borek.

Tehda je majitelem Adam Hain z Har-
rasu. V nákupní smlouvě jsou uvá-
děny Nezabylice výplně a tato smlou-
va nese datum 19. prosince 1605.

Žádná v pozemkových knihách počíná
rokem 1648. Nem uváděna změna
majetníků a chybí bližší podání časů.

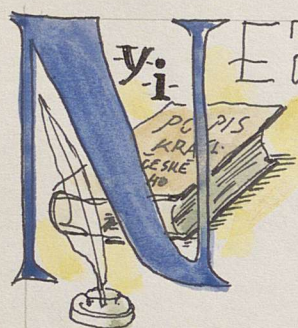

roku 1651 je připomínán jako majitel Nezabylic český šlechtic Hrzán z Harrasu.

* V letech 1650-55 jsou Nezabylice velmi spustošeny a byly prodány pod cenu - třicetiletá válka nškodila zároveň i této osadě, dosavadě vždy české.

Roku 1655 patřily Nezabylice k panství Ličkovu, kde byl hejtmánem Jakob Loš. ~ Roku 1671 jest zde uváděn císař František Karel Schönan z Schönausteinu. Od 1701-1705 je správcem Leo Kristián Adalbert Kunz. Obě osady Nezabylice i Hořelec patřily v té době k Ličkovu a jeho majitel je uváděn hrabě de Wahl. ~ Teď pak roku 1714 jsou uváděny Nezabylice jako prodané panství Červený Hrádek, jehož majitelem je císařský hrabě Hohenlohe-Langenburg do r. 1945; r. 1926 však jsou mu Ma raklaďe pozemkové reformy konfiskovány a do obce se po 300 letech maci opět český živel.

V dalších řádcích si všimneme původu názvu osady:

NEZABYLICE - název osady je ryze slovanský. Koncovka -ce, -ice ukazuje vždy na původ český. Základem jest ráporka ne a přídavné jméno zabytlý, značí špatný, bláznivý. Toto slovo mělo též neurčitou formu zabytl (starý člověk - člověk je starý). ~ Zdrojný tvar tohoto jména je Nezabytl a celé jméno místní značí lidi Nezabytlovi, nebo sídlo Neza-bylovo.

Vedle této formy vyskytuje se často Nezabilice. To se vysvětluje tím, že v češtině píšeme po b y ale i i, a obojí se stejně vysvětluje. Pochází od slova zabít. ~ Již v 16. století se vyskytuje třeba spisov psaní, Nezaběhlice. Calacký převzal toto jméno do svého "popisu království českého" a uvádí je na druhém místě.

Tato forma mohla povstati z jednoho psaní shora uvedeného nýbrž Neza-bylice přeměněnou formou Nezabilice k tomu dávají podnět. - Druhý tvar je humorný a mělo asi krátké zvání: nezaběhl by ten, kdo se nezaběhl. Vše je toto možno posuzovat za lidový tvar.

Zapsal Josef Kralochvíl
Kronikář

OSADA

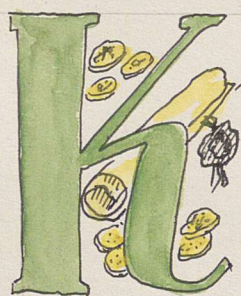
HOŘENEC

dějiny a historiemi Nerabylic úzce souvisí osudy osady Hořence, zv. také Hořenice, což je uváděno jako správný tvar. Je to rušná a živá osada na ose silnice Seník - Bílenice v těsné blízkosti osady Nerabylice. Hořenec je nejlépe viditelný z návrší státní silnice na Prahu. * * *

Vesnice tato byla ode dávna sídlo vládyčů. Roku 1327 na něm seděli Štěpán, František, Bech, pak Hodislav Maček; v letech 1398 - 1419 seděl zde Štěpán ze Věechlap.

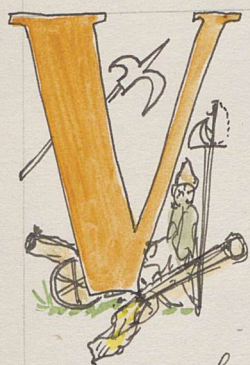
Roku 1454 byly o Hořence spory; zda se, že je opanoval Oldřich a Zikmund, bratři Štěpáci ze Věechlap. Potomci jejich byli Bedřich a Vilém, bratři Hylprantové. Ti prodali Hořenec roku 1535 Štátnímu Imacharovi z Rochova, který vlastnil i Kralupy,

Které mu patřily od roku 1549. Roku 1608 vyžénil oba dvory rytíř John Hýol Smolač z Rochova, který se oženil s Ludmilou ze Šternbachu, sestrou svého strýce Matouše. Po nešťastné bitvě bělohorské byly oba statky roku 1622 konfiskovány a prodány za 3.693 kop, 5 grošů 5 feníků hraběti Jaroslavu Bořilovi z Martinic, který měl tyto dvory do r. 1630 pod správou Hagensdorfovou a od roku 1635 do 1640-2 pod správou Brunnendorfovou.

*

Roku 1651 koupil Hořelec Jiří Holický ze Šternberka. Rok na to - 1652 náleží Hořelec císařskému radovi a zemskému vchním komorníkovi Čechu Adamu Pečely z Albersheimu. ~ Od roku 1667 do r. 1705 sedí na Hořencích Ferdinand František Albrecht, hrabě de Wahl, bavorský komoří a pán na Lichkově a Schönbrunnu. Roku 1705 koupí Hořence Ferdinand Frant. Haver z de Valn, říšský hrabě. ~ Roku 1714 koupila Hořence kněžna z Lichtenštejnů.

roce 1644 - 1652 zde řádí hrůzy 30 leté války a neprosperovalo to rozvoji osady.

O PŮVODU JMÉNA osady můžeme říci velmi nepřesně správný směr jazykového původu. Původ vsi je pokryt rouškou. Co znamená slovo Hořence není zcela jisté. Je možné i to, že patří k osobnímu jménu Hořen. Hořenici by mohli být lidé Hořenovi. Hořen je zkrácený tvar - forma, patřící hoře, řal. Druhá možnost je ta, že toto jméno osady povstalo od slova hořeti, jest to správný rod minulého času hořen, od toho hořeník, gořeník, pohořelý. Hořenici jsou lidé pohořelí a dle analogie skoro nesčetných místních jmen na -ice povstal tvar Hořenice, a dále Hořence. Dnešní tvar vznikl poněkud měněním koncovky -ce: v němčině -ke; čili -e!

Není pravdou, že by toto slovo povstalo od hořenice - ohně na myšlence. Pro takový způsob ohně bylo užíváno jmen: Požár, Spáleniště, Žďár, Žďárec, Žďrec.

Je nutné uvést, že obě osady mají, obecní kroniky psané od r. 1836 a v ní dle soudu kritiků z 20 let 1. stol. nevalné kvality - vesměs hospodářské či pohromy.

idů v Hořenci býval velký počet.

Mnoho zde jich vyrostlo, aby se vydali do celých severních Čech i dále.

* Zvučného jména měla v osadě Hořenci židovská škola, která byla zřízena asi v letech 1800, snad i později. Lidů zde byl značný počet, jedna část se jmenovala „židovská čtvrť“. Škola byla v čp. 40, později patřil Rudolfovi Findeisovi. Vedle stála židovská modlitebna. * Ve škole učil rabín. Do školy chodilo 15-20 dětí, zde bydlících židů. Posledním rabínem a učitelem byl Rindskopf. V letech devadesátých min. století se pak počali místní židé stěhovat do Chomutova, Mostu a jiných měst na severu, kde se věnovali výnosnému obchodu. Tím nastal úbytek dětí a škola zanikla zcela kolem roku 1890. Pak další byla až menší nová česká obecní škola otevřená 1. září 1927.

Rozvoj židovského obchodu je v kronikách zaznamenán otevřením řemesnice a ohabnutím formanské dopravy Hořencem. Příležitost byla dobrá a židé využili této možnosti plnou měrou. Hořenečtí židé byli známi jako dobří obchodníci široko daleko.

Jak je uvedeno v nápisích nejbohatší židovští obchodníci v Chomutově jsou uváděni po první světové válce: Konirsch, Lederer, Schönfeld aj. — Po první světové válce, když zjistili, že díky jejich obchodování jsou sečteny, odstěhovali většínou do větších měst, kde si zařídili moderní obchody. Počet je uváděn číslem 20. A tak po těchto židovských obchodnících zůstali jen domy dlouho nesoucí pojmenování „židovské domy“. Před rokem 1900 jsou zde již jen 2 židovští obchodníci a poslední existoval ještě po první světové válce a patřil paní Hellerové.

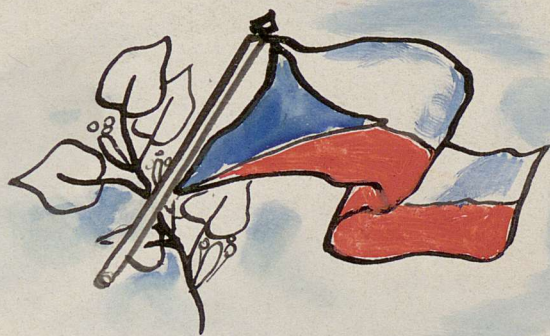
V historických pramenech je uvedeno rokem 1688, že vrchnost koupila v obci domek pro řádu, kam je usadila. V roce 1910 je uváděna zpráva, že po odchodu židů z Nerabylic a Hořence byla modlitebna prodána a r. 1920 zčásti zbořena a ze zrušených částí vystavěny obytné domy čp. 98a40.

* Židovský hřbitov je asi 15 minut na východ od Hořence ve stráni. Po válce se již tam nepochovávalo — stálo tam, jak uvedeno několik věkových dubů. Nápisy na náhrobcích velmi špatně čitelné či vůbec nečitelné. DK-05
Zapsal Jos. Křiváček
kronikář.

ČIDLICE

V LÉTECH

1918 - 1938

Na přelomu října a listopadu roku 1918 dozrívaly na frontách první světové války poslední výstřely. Rakousko-uherská monarchie se hroustila a na jejích troskách vznikala třístá drobných národních států. Tak byl

28. X. 1918

v Praze oficiálně vyhlášen samostatný československý stát. Rozpad říše byl do určité míry (byl) v rozporu s tendencemi kapitalismu. Na sklonku války již bylo zřejmé, že monarchie není schopna zajistit v „žaláři národů“ harmonický rozvoj negermánských národů: Čechů, Slováků, Poláků, Chorvatů...

Vojáci, unavení a znechucení válkou odcházeli do svých domovů v domnění, že zde již najdou klid a pohodu. Hospodářská situace byla katastrofální. Celé hospodářství vlivem válečné mašinérie všechny směry do krajnosti vyčerpalo a rozchvělo.

Prvním orgánem republiky Československé byl "Národní výbor", který vydal 17 zákonů, dle kterých se řídily obce a města. První shromáždění nové republiky se konalo 14. 11. 1918, kdy ustanovena první vláda a zvolen prvním prezidentem prof. T. G. Masaryk. Vláda ustanovená byla buržoazní a poplatná své době.

Největším problémem administrativním byl odpor německé menšiny v našem státě, t. j. Němců, kteří vytvořili t. zv. provincii "Deutschböhmen" s ústředním městem Libercem pro toto území a chtěli byli spojení s Vídní. Separistické tendence však Němcům v pohraničí nevyšly a do poloviny provincie 1918 bylo celé území obsazeno českým vojskem povětšinou francouzskými a ital. legionáři. V údolích nebylo žádné krveprolití, na našem území jediná Kadan' protestovala. (Dle Č. vlastivědy, 1969- II. díl, str. 399 a d.)

P

o obsazení německého území slo-
žili všichni úředníci přísahu
věrnosti republice Československé.
Obchod, průmysl i zemědělství
navázalo spolupráci s novými
orgány našeho čsl. státu.

Nastalo však rozštěpení něm.
politického tábora. I vítězné velmoci
rozdělily po podepsání mírových kon-
ferencí, že české pohraničí je naše
a žádná jiná vláda v cizině nemá
práva mluvit jménem těchto da-
ných českých území. Obyvatelstvo
se podřídilo novým podmínkám.
V údlicích hospodářské poměry by-
ly nevalné, hrabě Flohenlohe - Lau-
genburk byl neustále majetníkem
údlického dvora a značných po-
zemků.

V roce 1921 je v Údlicích bylo podle
sčítání 2.240 obyvatelů a z toho
59 občanů se hlásí k české národ-
nosti. Většina obyvatel byla zaná-
mána v hornictví (důl Julius
v Chomutově - dnes důl Křáčka)
nebo v zemědělství či v lovárně
na dubky v Chomutově.

Nové poměry, plná práva Čechům
v naší obci znamenaly vy-
nikající čin; naši čeští oby-
vatelé přemýšleli a rozhodli
se vybudovat českou menši-
novou školu pro děti českých
osadníků. Učitel Václav Toh-
man znamenal v kronice české
menšinové školy, že původcem a no-
sitелеm myšlenky založit českou ško-
lu byl prostý horník p. Matěj Rybá-
ček z Udlic. Tento po domluvě s p.
Šaflerem, vichním strážmistrem z Ch.
a p. Václavem, řídícím učitelem se
Ipořic sepsal české děti z Udlic, Pře-
čápel, Bílenců a Nerabylic. Zapsáno
bylo celkem 22 dětí. ~ Mnozí nevěřili,
a proto v témže roce proveden nový
zápis a přihlášeno 43 dětí. Zápis
sepsal říd. učitel Voříšek z Chomutova.
Pan Rybáček byl za svůj statečný
čin placen kalen německých novin.
7. července 1923 se konala 1. komise
za přítomnosti odbor. referenta mi-
nisterstva školství z Prahy Dra. Kľa-
na. - Rodiče pořádali o další zá-

Pochován
na místním
hřbitově
vlevo
od mramoru
2. hrob!

rok senátora a starostu Národní
jednoty Severočeské p. Shrubého o pa-
kročení. Výnosem pak č. j. 98.766 z
22.8.1923 zřízena v Udlicích

Jednotřídní veřejná

Škola O B E C N Á

s českým jazykem vyučovacím.
Vskutku historický čin hodný poch-
valy - hlavně těch, kteří v moři
germánském po letech útlaku
útlaku ctili, milovali a uha-
jili svoji řeč. Vředejme dík všem
proským obyvatelům, kteří se o to
zasloužili. Čest jejich památce!

Pedagogický dozor svěřen inspe-
ktorovi menšinových škol p. Karlu
Fialovi. Správcem školy a prvním
učitelem ustanoven

František TICHÝ z Evénic.

Tento také započal nadšenými slovy
první českou školní kroniku dnem
1. 1. 1924. Chybí však podrobná data.

Š

kola začala úředně existovat a tak se sešla komise nejprve v rádku a pak v hostinci p. Štoklefa. Konečně byly nalezeny vhodné místnosti v s. zv. "Špitálu" v Udlicích čp. 117 - byly to 3 místnosti, ne zcela vhodné, ale v nouzi se daly upravit. Ze 2 místností vznikla probouráním třída, ve 3. místnosti kancelář správce školy a i kabinet. Opravy povoleny MŠ a školaudace byla provedena 24. 11. 1923.

Vyučování se započalo **11. XI. 1923**
Zapsáno 76 dětí, zřízeny 2 třídy.
Ohlas mezi Němci byl velmi negativní.

Německými šovinistickými výrostky byla vyklučena škola. V místním krajském německém sídku byly urážlivé články. - 29. 11. 1923 podávají k ministru školství šovinističtí poslanci: Kaufman, Hirsch, Deutschová. Interpelován byl zápis do české školy, že při škole navštěvují děti "nem. národnosti". - Výsledek je neslučiv.

Z

řádost českých obyvatel, aby české děti měli lepší možnosti pro vzdělání. Škola svědčí to, že bylo požádáno o rozhodnutí parcelu č. 82, dříve patřící panství H-L. Parcela měřila 14 a 52 m².

Plány na novou školu byly vypracovány, ale nebyly v té době vypracovány. ~ Uplynulo ještě několik let, než se sen českých obyvatel uskutečnil. Čeští lidé doready překonávali obříšné překážky a to se v ůdlicích dokázali svým činem:

29.9.1926

jeba ůdlická deputace na ministerstvo školství do Prahy, kde ji přijal PhDr. Líp, který prohlásil, že ůdlická škola jest jedna z nejhorších v republice po stránce situace školní budovy, a že jim slibuje, že se z jara 1927 začne nová škola stavět.

25.3.1927

přijela do ůdlic komise minist. školství a osvěty, ministerstva veřejných prací a schválila pozemek již zajištěný pro školu státním pozemkovým úřadem. (Viz kronika školy).

Mezi tím, než došlo k výstavbě školy byla uskutečněna v obci Údlicích u Chomut. **pozemková reforma**, která posílila český živl a omladila naše obyvatelstvo velikým příniskem nových pyze českých rodin. Z majetku cizáka a nepřtele všeho českého něm. šlechtice Hohenloheho-Langenburka z Červeného Hrádku. Bylo mu zákoně odebráno 90 ha zemědělské půdy a díly po 15 ha byly přiděleny takto:

Františku	Faltusovi	ze Semelkovic u Mělníka
Rudolfu	Fórymu	z N. Kopist u Roudnice
Jaroslavu	Krejčíkovi	z Krabčic u Roudnice
Karlu	Trávníčkovi	z Račiněvse u Roudnice
Vlastimilu	Novotnému	z Berna u Ml. Boleslavi
a Janu	Václavkovi	

Další drobné díly:

Eisnerovi z Planenské Týpice u Loun

Ohloubkovi od Mělníka.

75 ha měl pronajato statkář Rze-
kacz. ~ Podíly byly přiděleny r. 1926.

V té době byli do vlády přiblíženi Němci a další přidělové řízení vlivem Němců zastaveno.

Nastala obava, že nedíly budou přiděleny též Němcům - ale na protesty českých kolonistů, kteří složili zálohy na nedíly v Pozemkového fondu bylo v přidělech pokračováno a tak vznikalo na přivodním obsazení.

Z drobného přidělu dostali 20a-3ha Češi: Rybáček Matěj, Hylský Antonín, Šmejček, Tolma, Kláma, Rohlicěk, Willmann, Langmaier, Kinsky a menšina něm. Paust a Conitz.

To vše mělo vliv i na rozvoj české školy v Holčicích, která teprve v jubilejním roce

1928

kdy bylo započato s výstavbou nové krásné školy. Práce byly započaty na parcele č. 1486 o rozsahu plochy $\approx 7500 \text{ m}^2$ podle projektu architekta dr. M. Babušky a zadána Ústřední matiči školskou firmě M. Imlsal, Praha XII. Stavba zahájena: **2.5.1928**

S

lavnostní předání nové obecné školy v Udlicích bylo provedeno dne **23. 6. 1929** na účasti ministerské delegace z obou školství a osvěty, patronky Ústřední matice školské a spolku (Národní jednoty severočeské, Sokola, zástupců úřadů a ostat. org.) Byl to jeden z nejvýznamnějších dnů českého obyvatelstva v Udlicích a přítomni byli Češi z širokého okolí.

Stavba byla účtována Kč 562.368,⁶⁸ a dodatečné práce přespočtené nařízením projektantem Kč 6.675,50. Celkem tedy Kč 569.044,18 po opravě kolaudační komise na částku

Kč 559.061,70

Kolaudace byla provedena dne 17. února 1930 dle nařízení MVP ze 12. II. s.p. pod číslem jedn. 27-722/5
4882

Stavební povolení vydáno výnosem okresního úřadu v Chomutově ze 22. 6. 1928, čj. 28 000. - Povolení k užívání stavby bylo uděleno výměrem okres. úřadu v Ch. ze 27. 6. 1929, čj.

28.498. - Zahradu upravil K. Uzeidig z Chomutova za Kčs 15.522,-. Odhadem: 2.771,⁵⁰ Kčs.

D

ne 9. 12. 1929 byl zvolen pro
školní výbor

místní obecní školy v Kadlicích.
Předsedou zvolen František
Faldus a Antonín Hylský
místopředsedou. Jednatel

vl. Müsthemüller za uč. sbor; byl v té
době správcem české školy. - Poně
občanů té doby byl ke škole dobrý, až
na některé výjimky.

Učící té doby si stěžovali na to, že
děti většinou mluvily, byly-li ze smí-
šerých rodin mimo školu německy
a tak bylo stále co napravit. Jiné
to bylo u rodin českých kolonistů,
kde česká řeč zněla čistě a jasně.

V těch letech byla dobudována
čtvrť českých kolonistů s rázovitý-
mi hospodář. celky na ulici
Droužkovické a Stavebníky
byly ukončeny v roce 1930
novostavby rodinných domků
v Kamenné cestě. - Ulice Jiř-
kovská již byla hotova v dnešní
podobě kolem roku 1927.

ČEŠTÍ UČITELÉ

V POČÁTKÍCH ČESKÉ ŠKOLY

Školní rok	Jména učitelů	funkce	Poznámka
1923/24	1. Frant. Tichý	správce školy	
	2. Karel Baar	učitel	
1924/25	Frant. Tichý	správce šk.	
	3. Karel Rybka	učitel	
	4. Pavla Tichá	industriál. učitelka	dom. nauk
1925/26	5. Václav Tohrman	správce školy	
	Karel Rybka	učitel	voj. služba
	6. Miloslav Ševčík	učitel	
1926/27	7. Jan Halouska	spr. školy	
	Mil. Ševčík	učitel	
	8. Frant. Valtr	učitel	dnes „zasloužilý učitel“
	Pavla Tichá	ind. učil.	
	Václav Macoun	děkan šk.	náboženství
1927/28	Frant. Valtr	spr. školy	
	Pavla Tichá	ind. učil.	dom. nauk
	Václav Macoun	děkan	k.k. nábož.
1928/29	Frant. Valtr	spr. školy	1.10. voj. služ.
	9. Vh. Mühlennüller	—	
	10. Frant. Salák	učitel	
	Pavla Tichá	ind. učil.	dom. nauk
	Ludm. Nováková	pěstounka mateř. školy	

Poznámka: Ještě počátek tohoto škol. roku
bylo vyučováno ve „Špitálu“ z r. 1660.
Žáků bylo 28, později 32. - Nová škola (1929).

1929/30 Vl. Müllennmüller spr. školy
 Frant. Salák učitel voj. služba 1x
 11 Boh. Čížek učitel
 Zd. Stanísková pěstounka mater. školy
 Pavla Tichá ind. uč. dom. nauk
 Olo Hamerník kaplan r.k. náboženství

1930/31 Vl. Müllennmüller spr. školy
 Boh. Čížek učitel
 Zd. Stanísková pěstounka mater. školy
 Pavla Tichá ind. uč. dom. nauk
 Olo Hamerník kaplan r.k. náboženství
 Václav Kubíček neuvedeno

O B E C N Á Š K O L A

Statistická data o stavu žactva české školy

Školní rok	Počet tříd	Počet žactva	I. třída	II. třída	
1923-24	2	76			2 učitelé
1924-25	2	76 ⁺¹	33	44	3 učitelé
1925-26	2	44	20	24	2 učitelé
1926-27	2	31	16	15	3 učitelé
1927-28	1	20	20		- 1 učitel
1928-29	2	32	19	13	2.5.29 otevřena Mateř. škola - 16 dětí 23;
1929-30	2	31	19	12	15; 4 učitelé
1930-31	2	32	20	12	11; 3 učitelé

O

údlické obci několik statistických dat nás dobře poučí:
Podle sčítání lidu:

1921	2.240 obyvatel	59 Čechů
1930	2.444 obyvatel	187 Čechů

Sčítání bylo provedeno v prosinci 1930. Přes žádost něm. učitelů ustanoven správce české školy Vladimír Müllermüller a 2 Němci znali českého jazyka J. Rehvald a J. Flegen. Český sčítací komisař přese všechno kontroloval, že počet českých lidí je nesprávný asi na nátlak Němců se hlásili někteří obyvatelé k národnosti německé.

POŽÁRY v obci roku 1931

V červenci onoho roku vypukly tři ohně: vyhořel domkář Jan Bley; úplně shořela Körnerova sosařna na kůře.

16. srpna 1931 (z existenčních důvodů) hořelo na míst. velkostatků.

Z existenčních důvodů vystoupili z české školy 4 žáci. Všechno bylo svědčí o stoupající aktivitě německých nacionálních sil. V této době je ustanoven 1.7.1932 správcem školy Jos. Paulik.

VOLBY DO OBCÍ 1932

v Udlicích skončily takto:

Komunisté (něm.)	356 hlasů	8 m.
soc. dem.	337 "	7
nár. soc.	183 "	4
něm. nac. strana	81 "	1
ostatní Němci	287 "	6
Česká volb. skup.	65 "	1
něm. nepolit. str.	108 "	2

Celkem voličů bylo 1337. - Starostou zvolen německý nár. socialista ing. Prexack, nájemce velkostatků, který odstoupil během roku a za starostu zvolen komunista Reis.

Povodeň dne 4. ledna 1932 nastopila dost škod. Potok vystoupil ze břehů. Kamenná cesta byla pod vodou. Hřiště v dřevních lukách Kam. cesty bylo pod vodou.

Požár. Dne 18. února 1932 shořel stoh slámy českého polníka p. Vlast. Novosného.

Hospitace českých kandidátů čes. učitel. ústavu ze Žalce v české škole.

ROK 1933 - ROK KRIZE

Nastalo období velmi těžké pro mnoho rodin v obci i ve státě. Je po mohutné mostecké stavbě, které se zúčastnili i mnozí z Údlic (havlů Josef Krov a další jiní). Roste a sílí komunistické hnutí v řadách dělníků.

12.11. 1933 se koná první české ochotnické divadelní představení „Cestou křížovou“ za doprovodu hudby p. Jánského z Ervěnic. Tak bylo důstojně vzpomínáno

10 let české obecní školy v Údlicích u Chomutova.

Bylo mnoho vykonáno, česká kolonie se pevně zakořenila. Byla ustavena česká hraničářská organizace:

místní odbor

Národní jednoty severočeské,

kteřá sdružovala české menšiny obyvatelstvo bez rozdílů původu, náboženství a politického přesvědčení. V časopise „Krajem Lucanů“ se můžeme dočíst i jména členů těchto občasných pracovníků.

N

ROK 1934

ásledující měl několik událostí kladných i záporných pro životovou národnostních skupin v naší obci.

10.2.1934 se konal 1. ples místního odboru Národní jednoty severočeské. Hrály 2 kapely - vlastní hudba a džez.

Rok neúrody - podle zápisů v kronice obecní školy tohoto roku byla taková velká neúroda, že bylo zničeno 80% vyprodukovaného obilí a ostatních plodin.

21. XII. 1934 se konala zdařilá oslava 100. výročí naší národní hymny

"Kde domov můj..."
na účasti 150 osob. Slavnostní proslov pronesl správce školy Josef Pavlík.

* *
Na počátku školního roku 1934/35 vzrušena česká veřejnost různými počiny ze strany německých učitelů a jiných něm. učitelů, kteří napadali rodiče dětí, kteří posílají děti do české školy.

oho roku 1934 dne 4. listopadu se
šlo v hostinci paní Štěpánové
68 zdejších Čechů na členskou
schůzi NJS. Schůze se zúčastnil
redaktor Svazil z Prahy.

Na velmi účinný nárok
u okresního hejtmana řídicího uči-
tele Josefa Pavlíka byli pak tyto činy
proti soužití českého a něm. obyva-
telstva služebně přeloženi jako ně-
meckí učitelé: řídicí učitel Josef
Deibl na Ústecko, učitel Kornelius
Fischer do Jirkova a zrušena jedna
pobočka německé školy.

Plynula léta a blížila se světová
katastrofa. V sousedním nacistic-
kém Německu se chopili moci fa-
šisté a někteří místní šovinisté
se sdružili po volbách roku 1935 v
nacionální - fašistickou stranu
SDP vedenou fanatikem Konrádem
Hendleinem. Toto území nazvali Sudety.

Německí komunisté se statečně trá-
nili blahu zfašizovaných fanatiků
a mrozí i na svoje internacionální
myšlenky položili svůj život.

adešel osudový rok

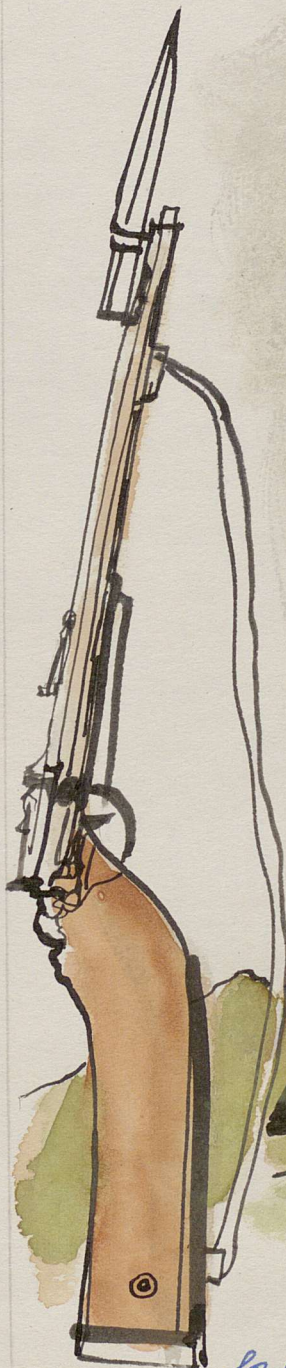
1938

nejtěžší rok v životě naší
drahé republiky. Nacistic-
ké Německo pře naše zem.
3. srpna 1938 na Červeném
hrádku je uvítán zrádcem
hrabětem Hohenlohem
anglický vyjednavací
lord Runciman. Zrádci
pomáhají hrabě Kinský
a Czernin; nacisté z po-
hraničí. Dokonali

všichni zradu
a čin na roz-
bití republiky.

v Udlicích je první
oběť Cech Ladislav Krejčík, zá-
keřně zavražděný v osudový čas.

Mnichov

1938

a české pohraničí

1938

Je nejsmutnější kapitolou v dějinách naší obce v posledních 50 letech. Jediným kladem bylo, že při volbách zdejší dělnictvo v dřívější době volilo se značnou částí volilo pokrokovou stranu, v dalších letech však na čestné výjimky se podvolilo demagogickému klaku a postavila se vlna část německá proti Čsl. republice. Stalo se to, co nikdo nečekal.

24.4.1938 promluvil nepřítel ČSR nacista Henlein a žádal odsržení pohraničí. Požadavky byly mršlivé. - Henleinovci chtěli rozbit republiku. Začali nosit hakové kříže. Volali „Heims ins Reich“ - „Chceme do říše!“

Z 20. na 21. května 1938 je vyhlášena
částečná mobilisace.

Účinek byl mimořádný. Všechny vrstvy lidu republiky projevíly národní bojovou pohotovost a vůli postavil se drsnému fašistickému Německu.

Události dostávaly rychlý spád. V srpnu 1938 se nacisté domlouvali o odstěžení pohraničí s anglickým lordem Runcimanem. V září (7.) v anglických "Timesech" dopoučejí veřejně odstěžení tohoto území. 14. 9. vydal Henlein výzvu k povstáním a utekl do říše. Obyvatelstvo bylo spíše rozstrašeno, povstání ne-
vzniklo.

Vláda vyhlásuje **stanné právo**
Fašisté tvoří za hranicemi ČSR t. zv.
"Freikorps" - Ludetskou legii. Henleinov-
ci jsou čím dál agresivnější. Bulky
i mnohé oběti. V Údlicích je zá-
keřně zastřelen

+ Ladislav **Krejčík**,

který je pochován na místním hř-
bitově v Údlicích (poblíže mat. vpravo).

* 15. 9. 1938 jedná Chamberlain s Hitle-
rem a dne 19. 9. 1938 naše vláda
dostává ultimatum od vlády
anglické a francouzské.

20. 9. vláda nesouhlasí s vydáním
a dne 21. 9. se podrobuje dalšímu ná-
tlaku.

Dne 21. 9. 1938 zastupce SSSR Litvinov odsuzuje kapitulantskou politiku vlády.
Dne 22. 9. 1938 je na protest rozhořčeným obyvatelstvem vyhlášena

generální stávka

V Praze mluví z balkonu parlamentu Klement Gottwald.
Přítomní skládají přísahu republice.

23. 9. 1938 je vyhlášena
všeobecná

mobilizace

Byla to udivující rychlost, nadšení, spontánnost všeho obyvatelstva. Nebylo strachu z války, měli jsme kvalitní armádu, pevnosti a statečného ducha.

Přesto podepsán poluprávní diktát v německém Mnichově bez nás a vláda přijala odstěžení pohraničů. Lhůta byla do 10. 10. 1938. - Dorážka byla definitivní. - Stěhují se české rodiny. - 7. 10. 1938 odchází poslední učitel a spr. školy Bvlik.

1939 - 45

DOBA TEMNÁ - DOBA BOJE PROTI FAŠISMU

Po zániku republiky 15. III. 1939, nastalo dlouhé období nacistické okupace. Tisíce občanů zahynulo ve vězením gestapa a v nacistických koncentračních táborech. - Nesmírné oběti stálo naše nové osvobození. - Pochody smrti kráčeby naší zemí, prošly i Údlicemi.

KONCENTRAČNÍ ZAJATECKÝ TÁBOR

v Údlicích na ulici Jirkovské byl naplněn nejdříve v roce 1942-43 sovětskou mládeží z Ukrajiny, poté zajatými Angličany a v červenci 1944 a až do doby osvobození v květnu 1945 sovětskými vojenskými letci. Mezi těmi byl jeden vyznamenaný nejvyšším titulem "Hrdina Sovětského svazu". (Dle výpovědi německých očitých svědků).

Hrozná je statistika poslední války,
která svým plameny obchvátla svět.
Je mnoho míst, kde leží oběti fašismu
a ani lidice nejsou bohužel výjim-
kou. Mnozí zemřeli na samém prahu
míru.

Oddychlo si 48 států zvrácených do váleč-
ných akcí, ale i lidstvo celé planety.
Nepodařilo se fašistům plány na ovlád-
nutí světa.

Daň však byla hrozná:

LIDICE

32 miliónů mrtvých na bitevním poli

26 miliónů umučených v koncentračních
táborech

15-20 miliónů zabitých při bombardování
přes 29 miliónů zmrzačených

přes 21 miliónů přišlo o obydli a vše-
chen majetek

1 milión dětí přišlo o rodiče

30 miliónů domů bylo zbořeno...

to byla válka —

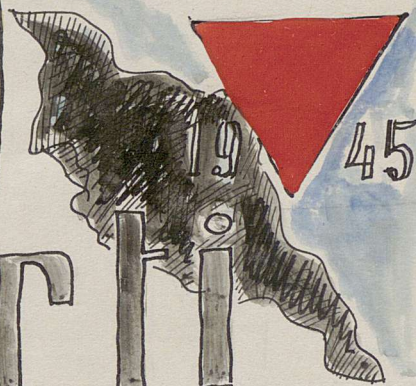
a její hrozná a krutá
daň.

POCHOD

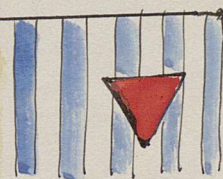
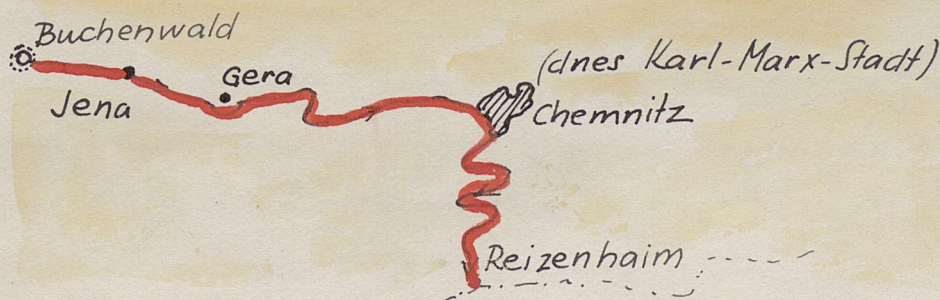
18.4.

SMRTI

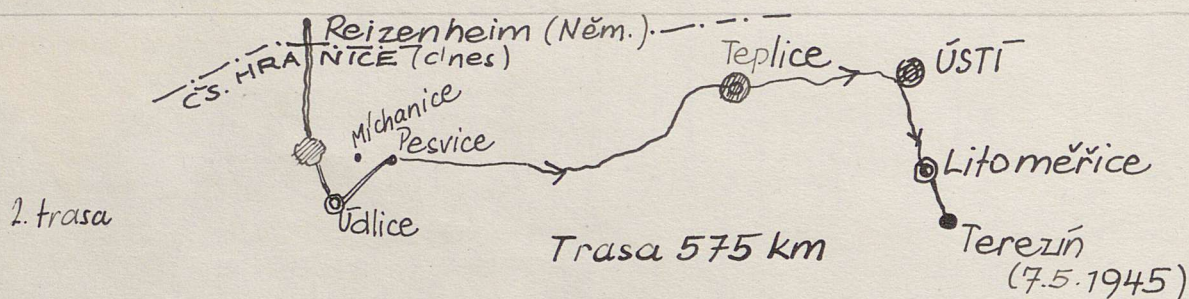
BUCHENWALD

Mám-li se zmínit o pochodu smrti, je to děj strašný, otřesný a drastický, zahánějící člověka 20. století hrůznou nelidskostí, organizované nacisty - SS mámy v posledních dnech šílené války. Ten, kdo by chtěl omlouvat nacisty; zde ^{si převede, že} a jinde leží tisíce obětí jejich fašistických metod - příkazný materiál. V Německu bylo celkem 636 koncentračních, sběrných a pracovních táborů. Nejznámější Buchenwald byl místem odkud šel v dubnu (asi 10.) asi třetí transport politických a voj. vězňů s cílem na Teresín.

1. trasa
něm. územím
"pochodu
smrti"
(10. - 17. 4. 45.)

Podle mapky: Pochody smrti, s. 44; r. 1965 - NPL Praha.

Většina věrnů do Reichenheimu cestovala ve vagonech po 100 lidech bez jídla a pití. Osudný transport, asi poslední s ostatními věni z Buchenwaldu nemohl pokračovat vlakem, protože trať už nebyla sjízdná.

Vyšli proto pěšky. Vlekli se vyčerpaně přes Horn sv. Šebestiána, Krasnou Lípou, Dominu, Chomutov.

Dále dle dokumentu č. 44:

SÚA, KT OVS, Pochody smrti, Hlášení, svazek Ch (Chomutov. Orig. 9.5.1946

Hlášení okresního velitelství SNB v Chomutově o ubíjení věrnů z pochodu smrti a hladu na Chomutovsku.

Podle zjištění četnické stanice v Údlíčích nachází se na židovském hřbitově v Údlíčích jeden hromadný hrob s 30 mrtvolami (s. 217, Pochody smrti) Transport měl být národnosti: Francouze, Čechy, Němce, Rusové, Poláci a j. (s. 218)

V soupisu pochodu smrti je uvedeno, že
Údlicemi šel pod zbraněmi SS rásup
několika set politických vězňů dne
18. dubna 1945 (dle zápisů v dopoled-
ních hodinách). - Strana 286, PS, 1965.

Na straně 221 je uvedeno ve správě okr.
velitelství SNB v Chomutově, že v Údli-
cích byly hroby otevřeny a exhumovány.
Zprávy podány vždy příslušnou sta-
nicí SNB (9.5.1946 - okres. velitel SNB -
podpis nečitelný, hodnost por. výk.).

Na straně 46, PS, 1965 je uváděno doslova:
V obvodu města Hory sv. Šebestiána je
14 hromadných hrobů s 95 mrtvými,
u Reizenheimu 7 hrobů, na pravé straně
silnice 1 velký hrob s 38 mrtvými, dále
2 a 3 hroby, u Nové Vsi 1, u Křimova
1 s 26 oběťmi. V Chomutově byl ho-
madný hrob s 111 mrtvými.

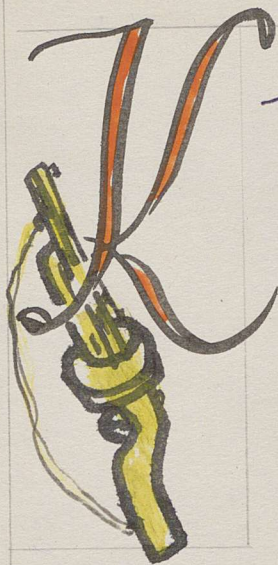
V Údlicích byl exhumován hromadný
hrob s 23 a v Nezabylicích s 34 mrt-
vými. (Viz KT OVS, Ch (Chomutov) - Hlášení.

NOVÁ ČÁST

KRONIKY

Osvobození
Údlic

1945

Konečně přišel okamžik kýžené
svobody i našemu krásnému
pohraničí drženému pod fašistic-
kou nadoládou od postupného
mnichovského diktátu, který
nikdo nikdy z našich občanů
neuznával a neuznal za platný.

Čtěte, co píše o osvobození
našeho městečka Ůdlic u Chom-
lova sovětský občan - válečný hrdina,
major sovětské armády

Michail Malokostov
Trofimovič

Jmenovaný zaslal redakci okresních
novin v Chomusově kolem 1. 1. 1970
dopis, který velmi dobře dokumen-
tuje atmosféru a dobu vstupu od-
dílů Rudé armády do Ůdlic dne

8. května

slavného legendárního roku
tisíciho devítistého čtyřicátého
pátého v poslední den války,
ve které milióny lidí bráni-
ly mŕ a svobodný život před
zrádnými fašisty.

NOVINY

Nástup

č. 1

roč. XI

9.1.70

sovětský válečný hrdina - náš osvoboditel s. Malokostov vzpomíná a píše:

Velmi dobře pamatuji první jarní den roku 1945, kdy my sověští vojáci, jsme vstoupili do vaší země, abychom Vám pomohli bratrsky podali pomocnou ruku.

Já jsem osvobodil od hitlerovských uchvatitelů město Chomutov. Brzy ráno, jako náčelník dělostřelecké jednotky jednoho z dělových pluků - v hodnosti kapitána, prováděl jsem průzkum předního obranného postavení protivníka.

V té době ke mně přiběhli dva lidé. Dívka, jak se později ukázalo, byla fašisty odolečená sovětská občanka ze Smolenska a český občan středních let. Řekli mi, že za linii obrany, průměrně 3-5 km vzdálen, nachází se u obce Udlice tábor zajatých lesců sovětské armády.

DOPIS
OSVO-
BODI-
TELE

a prosili mne, abych udělal vše pro jejich osvobození.

Vzal jsem s sebou onoho Čecha a jednoho kulometčíka a aulem jsme se vydali k označenému místu. Němci po nás začali střílet. Fašistická palba umlkla. Zůstali jsme ještě několik minut v úkrytu, potom jsme vešli do domu jedné Čěšky, členky strany. Seznámila mne se starým funkcionářem německé sociální demokracie.

Společně jsme vypracovali plán osvobození láhora.

Kulometčík, onen český občan a řidič u něho byl pouze jediný Rakušan, který když spatřil sovětské vojáky, odhodil pušku a okamžitě se vzdal. Později vyšlo najevo, že spolupracoval s jedním kazatelským - majorem, kterému dodával ilegálně získané zprávy Informbyra.

Tento major - hrdina SSSR, získal tento čestný titul v době bojů proti finským bandám a byl

VZPOMÍNÁ
MAJOR
MICHAEL
MALOKO-
STOV

8.V.
1945

zajat hned na počátku války pod
Lvovem.

Zprávami násobovala Rakušana
ona žena - komunistka, u které
jsme byli v bytě. Nepamatuji si
bohužel jméno oné rodiny. Vím
jen, že i její muž a dcera, roze-
ná 1923, byli také členy KSC.
V těžkých dobách skrývali potřeb-
y V. I. Lenina a J. V. Stalina.

Ještě jednou jsem navštívil
tuto rodinu v období skončení
bojů, kdy naše divize byla uby-
tována v Chomutově.

Brzy nato jsem se vrátil do
vlasti. Za těch 25 let jsem se
nesetkal s žádným z bývalých
letců - zajatců, nic jsem neslyšel
o městě Chomutově a mých přátel-
ích Čechách.

Proto velmi prosím, abyste v no-
vinách otiskli můj dopis, snad se
někdo z nich přihlásí.

S pozdravem major Michail
Malokostov, Oděsa, SSSR.

Na tento dopis hned odpovéděla předsedkyně školské komise a tajemnice rady MNV a bylo navázáno pevné spojení, které se využilo i dopisováním s ředitelem školy a s pionýry místní devítiletky.

Jiným velmi zajímavým je osud jednoho sovětského důst. jménem Bitjukov, který uprchl z táboře v Udlicích a po čase byl fašisty chycen a odeslán do koncentrac. táboře v Mathausenu, odkud se mu těž podařilo uprchnout. - Zprávu o tom lze přičíst v časopisu „Svět v obrazech“ - ve školním archivu. Loudruh Bitjukov po válce navštívil Udlice a zde se setkal s občanem Josefem Lubsem, s.č. bydlícího v čp. 119 na Jirkovské ulici vedle bývalé koželukárny. O tomto občanu pak se dovídáme další zajímavou podrobnost:

V roce 1970 jsem pořídil opis, který
byl pořízen bývalým říd. učite-
lem Josefem Pavlíkem spis o
pomoci občana Josefa S., něm.
národnosti sovětským občanem:

Opis příkladu dopisu sovětských dů-
stojníků z tábora v Udlicích,
jehož překlad pořídil ř. učitel
Pavlík zní:

Chomutov - Udlice 13. května
1945

My skupina bývalých ruských (sově-
tských) vojenských válečných zajatců
důstojníků letců potvrzujeme že
soudruh Josef S. od 16. července 1944
do 8. května 1945, t. j. do osvobození
oddíly Rudé armády, systematicky
pomáhal a to materiálně i politicky
(sděloval běžné události)

Detailní objasnění:

1. S přiblížováním našich vojáků
budova se zajatými důstojníky
byla podmínována a díky výše
jmenovanému a skupině Čechů
mína byla odstraněna.
2. Při odjezdu Němců byla stráž
odstrojena a zbraně předal zajat-

cím. Proto míníme, že p. Josef I.
je opravdovým vlastencem - patriotem
Československa.

To potvrzeno podpisy:

1. Kapitán **Ivanov** Fedor Aleksejevič
2. Poručík **Semeniosin** Vladimír Alexe-
jevič
3. Podporučík **Reznik** Ivan Danielovič
4. Podporučík **Emmeri** Igor Nikolajevič
5. Poručík **Žabojedov** Nikolaj Sergejevič

Spis sepsal podle srovnání rukopisu
podporučík Reznik. Překlad s. Pavlík.

Podle istního svědectví účastníků
byly na kostele a všech domech nvrže-
šiny bílé vlajky - symbol kapitulace.
Pouze 2 rodiny nvršily českosloven-
skou vlajku a to v ulici Jirkovské
(rodina horníka Antonína Hylského)
a v Kamenné cestě na domku
Matěje Rybáčka, havíře v důchodu.

Moc uvědní v prvních dnech byla
předána Václavu Vranému, který
zde pracoval jako dělník.

Protože proou českou obecní kroniku jsem začal psát roku 1964 při svém nástupu učitelského místa, snažil se splnit dané slovo zemřelému předsedovi s. Vlad. Čapkovi, alespoň ve stručném opisu, co se asi udávalo v závažných letech po osvobození, kdy se zde usídlil nový pracovitý náš lid, často začínající s holýma rukama a svou známostí houževnatostí vybudoval zde nový šťastný domov, kde už není bída denním hostem, jak tomu bylo za časů kapitalistické éry. Však jsem se zde při bádání a vyhledávání setkal se spoustou zajímavých faktů - ale to členům více na-
poní publikace vydaná Místním národním výborem v roce 1971 v ceně Kčs 23 ve velmi vkusné barbě.

Kronikář

Život v Udlicích

PO OSVOBOZENÍ

ROK 1945

Po revolučních dnech v květnu 1945 ujmají se čeští občané řízení naší obce.

První národní výbor sestával z deseti členů: předseda Antonín Hylský (zde přežil okupaci), dále místopředsedové Rudolf Willman, Vlastimil Novotný, rolník a další.

První národní výbor měl řídící titul jako ostatní obce v s. z. v. sudetském území „místní správní komise“, která byla jmenována okresním národ. výborem v Chomutově. Tato působila až do prvních všeobecných voleb 25. 6. 1946.

První starostí bylo zajištění zemědělských prací, zajištění nepříteleho majetku a přípravu podmínek pro přijímání nových dosídlenců a vrácení majetku českým hraničáři - rolníkům, kteří usedlosti opustili v osudovém roce 1938 v ulici Droužkovické.

Ustavním dekretem číslo 33 / 1945 bylo prohlášeno státní občanství občanů německé národnosti za neplatné, protože nekladli odpor fašistickým okupantům.

Posupimská konference ze srpna 1945 zmocnila čs. vládu, aby provedla hromadný odsun 2 1/2 milionů Němců z čs. území.

Ještě v květnu 1945 žilo v pohraničí jen 12,5% Čechů a 78,5% Němců. Na jaře roku 1946 byl počet již vyrovnán.

Bylo provedeno konfiskování něm. půdy v českém pohraničí:

1, 955. 076 ha půdy
z toho 1, 306. 491 ha zemědělské
půdy. Ve vnějším území to byla větš.
lesní půda: 445. 373 ha.

V pohraničí dostalo 157 515 uchazečů 937. 720 ha zeměd. půdy. Každý polník obdržel na slavnosti přidělování půdy „dekret o půdě“ podepsaný ministrem zemědělství Juliem Duxem.

Dne 25. června 1945 byla opět česká škola a okresním školním výborem v Chomutově jmenován dřívější, řídící učitel Josef Parlík, který za okupace dočasně působil na divčí obecní škole v Praze-Libni. Současně za několik dní i česká mateřská škola.

Je založen Hasičský sbor. Jeho prvními členy se stali: Brom, Fafala, Ant. Šule starší, Plášek, Bohumil Harý, Antonín Morokný.

Hasičský
sbor

Je otevřen provi konzum v domě p. Strada a vedl jej p. Karfiol.

Obchod-
živnosti

řeznictví a uzenářství: Karel Černý
krejčovství: František Vosátka

Jaroslav Rádl
Adolf Gluka

Václav Strnad

pekařství: František Bis
Josef Verner

koloniál: Přechánek

cukrářství: Jan Dříchál

prodejna tabák. výrobků: Antonín Hylský
galanterie: Šach
obuvník: František Urban
hostinec a řezník: Evžen Weiss
(na náměstí; hospoda "Na růžku")
prodejna koloniál v byr. židov. čtvrti:
pohostinství (kino): František Jaroš Agli
" : bratři Hlaváčkové
" : Kalina Josef (u sokolovny)
autodoprava Josef Kučera
prodejna "Baťa": Loužický, později
manžele Hájnovi Karel
holičství: Josef Filikan
" a kadernictví: Karel Franc, zeman
textil - prodejna: (Bot) Aron Malý
(u Chobotů a Revoluční ul.)
malíř a lakýrník: František Reinstein
pokryvačství: Václav Nedvěd
kolář: František Kolman
mandl: Blažena Nedvědová
mlyn - turbínový (u špičanu): bratři
Jan a Václav Kloučkoví
pekárna: Smajbídl (něm.)
čalouník: Adolf Rivola, později
Jaroslav Rozhon
prodej - koloniál: Jiří Salátek, později
a. Mesner.

Mírový život plynul. Škola je
toho nejlepším dokladem:
Dne 2. července 1945 zahájeno
vynučování s 31 dětmi. Ukon-
čeno dne 20. července 1945 již se 47
žáky (22 žáků, 25 žákyň). Učí se
opět ve svobodné české škole.

9. 7. 1945 požádala správní komise
o otevření mateřské školy; žádosti
bylo vyhověno 11. 8. 1945.

První veřejné shromáždění čes-
kých a slovenských obyvatel Udlic
se konalo dne

1. veřejné
shromáždění no-
vých oby-
vatel

6. července 1945.

Byla to první veřejná oslava
vzpomínky k uctění památky Misha
Jana Hlasy za účasti vojenské
posádky z místního rádku (veli-
telem čs. důstojník Novosad,
hodnosti nadporučík). Školní
mládež, obyvatelstvo. Slavnost
se konala na náměstí.

3. 9. bylo ve škole již 80 žáků (43 hochů
37 dívek)
z nich 22 neovládalo čes. jazyk.

KSČ
ÚDLICE

Další příliv obyvatelstva se kladně projevil v organisování politického života obce. Nejsilnější politickou stranou v obci, s dlouholetou aktivní prací ve prospěch pracujících byla

KOMUNISTICKÁ STRANA Česko-

slovenska. Jejími zakládajícími členy byli: Drexler, Šach, Nedvěd, Urban a j. Vlastní sekretariát byl na náměstí proti budově MNV.

Její činnost měla velký význam v práci organizační a to na všech úsecích veřejného života obce Údlic.

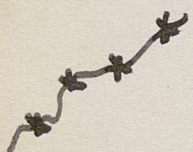
Tradice KSČ v Údlicích svou plně od roku 1923. Místní organizace měla i statečného internacionálního bojovníka

Franze Tittelbacha, předsedu místní německé organizace, který za svoje internacionální cíle položil lidský život v koncentračním táboře. V další kapitole bude zmínka

o Rudém praporu údlických komunistů s nápisem v českém a německém jazyce: „Proletáři všech zemí spojte se.“

DACHAU

PRAPOR
STRANY

OBEČNÁ
ŠKOLA

Při počtu českých obyvatel se stále zvyšoval. Počátkem listopadu 1945 byla uvolněna budova školy na náměstí a škola se přestěhovala se 4 třídami.

I. třída	Josef Pavlík, řídící učitel
II. třída	Jarmila Štoklasová, učitel.
III. třída	Jaroslava Bradáčová, učitelka
IV. třída	Marie Daničková, učitelka

mater. škola: Marie Hantáková, učitelka
Též zde působil učitel Václav Hendrych
od 1. do 30.9. 1945, pozdější významný
pracovník v ústředním výboru KSČ.

Do školního obvodu zařazeny obce
Údlice, Přechápy a Všehrdy.

ŠKOLNÍ
OBVOD

Počet žactva se rychle měnil a neustále vzrůstal:

24.9. 1945	... 95 žáků
7.11.	... 99 žáků
23.11.	... 112 žáků

Byla prováděna adaptace budovy č. 306.
pro účely školní. - Opravena i ma-
teřská škola, meritum usnadněna na
mater. škole Zdenka Tršová.

Údlice

V LETECH 1946-1948

PŘED ÚNOREM

Rozvoj Údlic pokračoval míro-
vým životem

MNV

V únoru 1946 se stal předsedou
národního výboru v Údlicích strážm.
SNB Novák, člen KSČ, který tuto fun-
kci konal do černových voleb 1946.
Ve volbách zvolen předsedou MNV

S. FRANTIŠEK

Urban

člen KSČ, dělnického původu, vyučen
řemeslu obuvnickému. Místopřede-
dou zvolen Josef Pavlík, který byl
vedoucí kulturní komise.

Na školu ustavena učitelka dom.
nauk Růžena Polauská - Urbanová.

V červenci a v srpnu 1946 byl dotaci
ministerstva zemědělství Kčs 5000,-
obevřen zemědělský úsulek.

OSLAVY ZNĀRODNĚNÍ

spontánně
proběhly v Údlicích 28. 10. 1946.
Promluvil Josef Pavlík a (Antonín)
Vlastimil Novotný.

Večer se konala první veselice Čechů.

Zásluhou členek shany bylo usku-
tečněno sharování dětí. Byly to
soudružky: Kuzbachová, Matějková,
Nováková a další. Vařilo se: kakao,
káva, polévky. - Vařeno na MNV.

Počty dětí ve škole v Údlicích:

I - 48, II - 34, III - 32, IV - 26, V - 27.

Žáci od 6. třídy navštěvovali školu
v Chomutově. ~ 5. čer. 1946 navštívil
školu školní inspektor František Válek,
který zde před mnoha lety působil
jako mladý učitelský praktikant. ~

8. září 1946 byl zvolen předsedou
okresního národního výboru v Chomu-
tově učitel Josef Pablík.

Obecná škola se opět stěhovala na Dra-
žkovickou ulici č. 306.

V letech 1946 - 48 zde vyučovali učitelé:
All, Palas, Hanyš, Rydvalová, Brada-
čová. Zastupovala Cecilie Kalinová
a Mil. Hlesounová. Miroslav Visek
po 2 měsíce. ~ Administrátorem
katol. církve ustanoven Jaroslav Knespl.

Významným činem bylo založení Rolnické školy.

kteřá byla uvedena v život dne
2. září 1946. Jejím prvním ředitelem
byl jmenován Ing. Chromeček, který
byl reemigrantem z Jugoslávie.

Prvními učiteli se stali: ing.
Antonín Staňkovský, Miroslav
Znamínko, Jaroslav Seifert (ing.).

CHROMEČEK
STAŇKOVSKÝ
ZNAMÍNKO
SEIFERT

Pro tyto účely byla uvolněna bu-
dova na náměstí. Byly polože-
ny základy důležité pro rozvoj
výchovy odborného růstu zemědě-
lů. - K rolnické škole dále
patřil školní statek vzorně udržo-
vaný a dosahující velmi dobrých
výsledků a budova zámku byla
upravena pro internát školy.

*

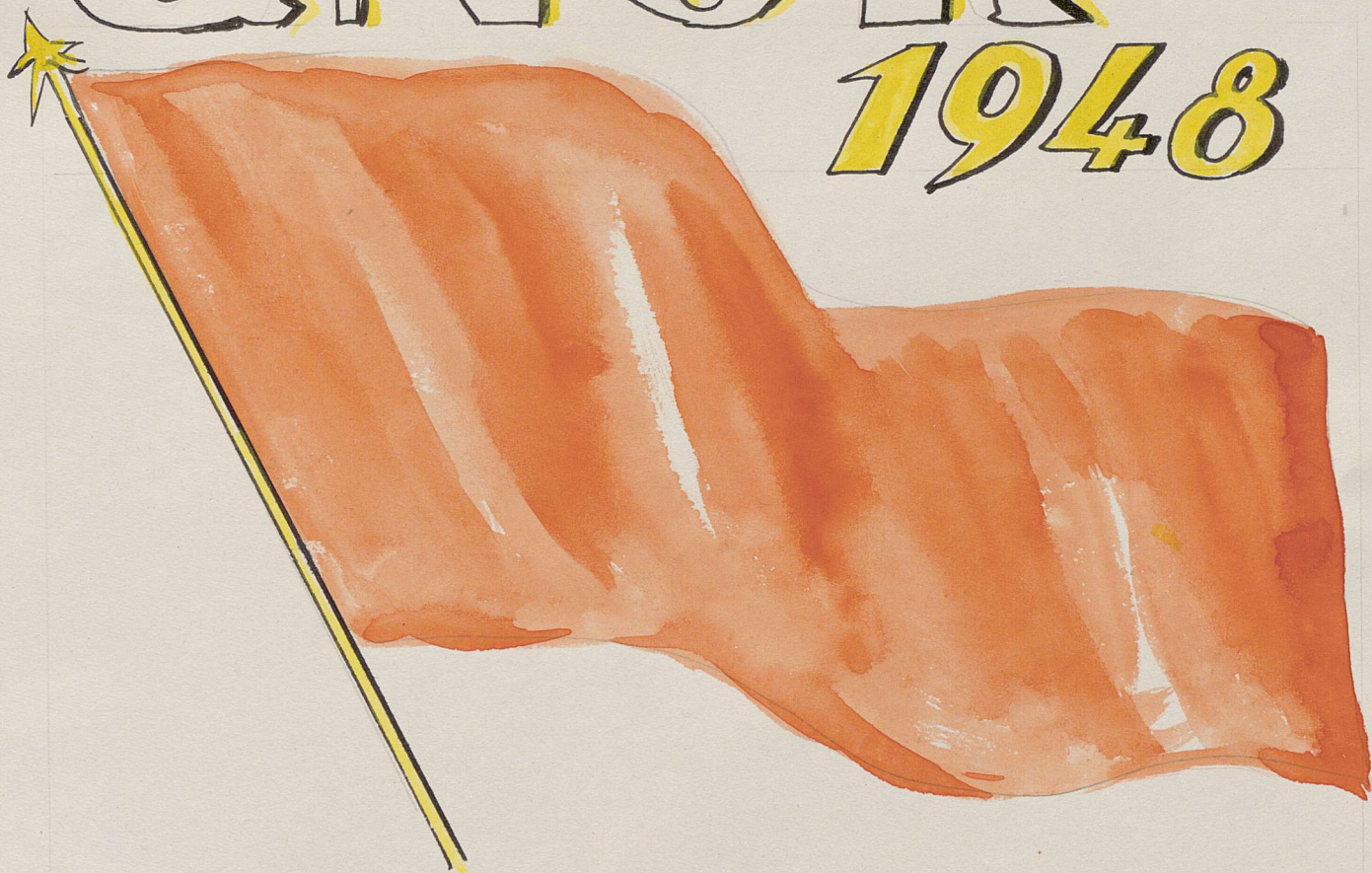
Rolnická škola se později přeměnila
na Mistrovskou školu zemědělskou,
ve které si zemědělské pracovníci
zvyšovali kvalifikaci a rozvíjeli
rostlinnou a živočišnou výrobu okresu.

MISTROVSKÁ
ŠKOLA
ZEMĚDĚLSKÁ

ÚNOR

1948

Přístup vlády dělnické třídy
vedené Komunistickou stranou

Československa

Únorové události upevnily lidově
demokratický stát vnitropoliticky
i mezinárodně. ČSR se stalo defi-
nitivně socialistickým státem
a prvním článkem socialistic-
kého lábora v čele s SSSR. D

Období vlády dělnické třídy bylo proklamováno novou vládou obrozene národní fronty s. Klementa Gottwalda.

V obci ustaven akční výbor národní fronty, stranická organizace vedena s. Frant. Urbanem řídila obec nadále v duchu ideí socialismu. Jiných politických stran v obci nebylo. ~ Strana sociálně demokratické byla v dubnu 1948 sloučena se stranou komunistickou.

Za zásluhy o stranu byla udělena stříbrná hvězda únorového vítězství s. Josefu Bartíkovi. ~ Několik dělníků z obce se stalo příslušníky Lidových milic.

Toho roku (1948) se konaly oslavy 7. listopadu - výročí VRŠR a takéž byly veřejně oslaveny narozeniny svého dělnického presidenta Klementa Gottwalda.

20. června 1948 byl uspořádán pro děti dětský den. Účastnil se ho vedoucí škol. referátu ONV Chomutov s. Korůnek.

KG

o vydání nového školského zákona z 21. dubna 1948 bylo provedeno brzdování jednotné socialistické školy.

Národní škola v Údlicích
Prvním ředitelem Josef Carlík.

Učitelé: Jiří Adl, Jaroslav Hanys,
Josef Konůpek, Jolanda Ryd-
valová, František Palas,
Jaroslava Bradáčová.

Celkem na škole 6 tříd. Prvé třídy
s pobočkou. Starý žáci: 26, 27, 38,
33, 31, 18.

Mateřská škola v Údlicích
Prčel děti: 19. Vyučovala Lona Ho-
ráková později Loňková. Od 1. 12. 48
Božena Loňková.

již druhý rok probíhalo stravování
školní mládeže. Stravovna - jídelna
byla nejprve umístěna v přízemí
na národním výboru.

Od 1. února 1949 byl jmenován ředi-
telem školy Jaroslav Hanys, zeť bý-
ředitele J. Carlíka.

osavadní předitel školy s. J. P.,
byl zvolen krajským národ.
výborem v Ústí nad Labem
a stal se předsedou odboru
školsství, osvěty a tělesné vý-
chovy na SK NV v Ústí n. Lab.

Památník osvoboditelům
Pěčí požárního sboru v Údlicích byl
dne 15. května 1949 odhalen nově
postavený pomník Rudé armádě,
která Údlice osvobodila 8.5.1945.

15.5.
1949

Pod památníkem není uložen žádný
padlý voják, ani zde není uložena
schránka s prstí. - Jedná se o sym-
bolický památník. Podle snímků
byl na něm umístěn nápis:

x Náčelníkem TJ Sokol Údlice se stal
učitel František Palas.

SOKOL

x Ustanena knihovnice Místní lido-
vé knihovny učitelka Jolanda
Cervánková, která byla i jednatelkou
divadelního spolku.

MLK

1950

V tomto roce v dubnu učinila rada MNV v ědlicích rávašné rozhodnutí řídit osmiletou střední školu. Dosud chlapi a děvčata od 6. třídy počínaje dojížděli na kolech či autobusem do Chomutova.

• Soudním řízením byla vyvolastněna budova v jirkovské ulici č. 119 patřící H. Körnerovi - dř. koželučna. Tři podiny byly přestěhovány: Zemanovi, Schubertovi a Hylských. Dále byly připojeny zahrady a část dvora.

Adaptace stála 150 000 Kčs. Vedle ji s. Dvořák.

Prvním ředitelem OSŠ v ědlicích se stal učitel evčnické osmiletky p. Ladislav Primas (* 11. 4. 1916 v Táboře. Tento působil v pohraničí již za 1. republiky od 18. 9. 1937 na nyní jmenovaném místě (dnes zaniklé Ervenice u Mostu).

OSŠ

Před otevřením OSŠ spravovala školu od 1. 10. 1949 Jaroslava Palasová - Bradáčová. Nově přišly učitelky Vlasta Kolomazníková a profesorka Marie Třídníková. - Roku 1950 jmenovány učitelkami na osmiletce vedle nového ředitele p. Primace, učitelky Věra Sprungová a Miluše Frolichová. Školnice od 1. 8. 1950 byla vdova Anna Ruprichová.

Do školního obvodu patřily: Tědlice, Bítence, Zálesky, Vrdčínky, Štřelce a naše osady. OSŠ měla 4 třídy. Celkem už byla vybudována nová škola vyhledávali učitele na 5 místech.

Proti učitelce ruského jazyka se stala Margareta Krasňuková.

Slavnosti v obci:

9. září ukončilo JZD (3. typ) r. n.
- Předseda družstva p. Tlustý.
4. října v hostinci u Jarošů byla oslava „Dne armády“.
7. listopadu - 33. výročí SSSR a s tím spojeno slavnostní zahájení vyuč. v nové aсанované budově OSŠ.

JZD

Předsedou MNV v Údlicích v roce 1950
byl Martin Havel, povoláním dělník.
Předsedou akčního výboru byl František
Dutěrák. ~ Kulturním referentem obce
byla Zdenka Bílá.

1951

Při škole byla zřízena družina
mládeže. Vedoucí ustanovena p.
Božena Prášková. - V lednu se ko-
nal 1. kurs pro uč. pomoci ve škole -
organizovala jej skupina ČČK ů.

Významné akce:

22. dubna 1951 se uskutečnil „Pochod
míru“ za účasti 300 osob. Průvod
šel do Chomutova, kde se spojil
s ostatními obcemi. Byl zde vy-
slechnut projev. - Školní děti
se zúčastnily v počtu 60%. Pořá-
datelem TJ Sokol Údlice a okres. složky.
1. máj 1951 oslaven na náměstí,
poč. průvod a alegorické vozy
se odebral do Chomutova.

x 26. května 1951 se uskutečnil „Lokalský den jednotné tělovýchovy. Přítel myšlení těl. jednoty.“
V předvečer byla provedena kulturní akademie. Druhý den dopoledne lehkooctetické přebory (zárodek) a odpoledne: ukázkový gymnastický Týpřova odrnahu sdadnosti (TOZ). Dále byla soutěž v cyklistice.

Poprvé z Udlic jde na studie 6 žáků: 2 na gymnasium, 2 na střední zemědělskou, 1 sociální škola, 1 průmyslovka. Všechni žáci 8. třídy vykonali závěrečné zkoušky. Předsedou komise byl s. Kovanda, ředitel školy z Nesabylic.

Předsedkyní Svazu žen, členka KSČ, s. Blažena Nedvěďová.

V roce 1951 zde na škole působila jako učitelka sovětská občanka do roku 1948 - poručík rudé armády, s. Ludmila Čidlová, roz. Genwarová. Matka 4 synů. V Sovětském svazu žila v Oděse (USSR).

1952

Již druhý rok existuje Jednotné
remědělské družstvo, založené
1. 1. 1951. Předsedou je zkušený
rolník p. Lústa, člen strany.
Kdella JZD, kde pracuje školní statek,
který má své pozemky, hospodářství,
chmelnici a chov skotu. Školní sta-
tek úzce v té době spolupracuje
s nřkumem a vyššími hospodář.
školami. Je nápomocen při ší-
ření nových metod práce jak
prakticky, tak i přednáškami
odborných učitelů rolnické školy.

- 1. 8. března 1952 se uskutečnil prož
zájezd školních dětí vlakem do
Prahy.
- 1. 9. května 1952 konal se Běh vítězství
pod patronací TJ Sokol Ůdalice.
Zúčastnilo se jej i 69 dětí ze školy.
- 1. 7. a 8. června 1952 se konal Lokolský
den a lehkoo-aletické závody.

Tragická událost

16 letá dívka Marie Dvořáková bytem v Údlicích, Kamenná cesta byla napadena v nočních hodinách z 1. na 2. červen 1952 mnohonásobným vrahem Františkem Mrázkem, který byl odhalen po několika letech a odsouzen k trestu smrti. Vrah v dané době byl zaměstnán na závodě Julia Fučíka v Chomutově a poté se přestěhoval na Kladensko, kde byl lékařským - kde se konal vraždy a loupil.

Podle dobrozdání lékaře byla Marie D. zasažena 2 střelami z pistole a obličej značně pohmožděn. Vrah natáhl oběť do pole asi 100 m od transformátoru mezi Přecápley a Leníkem.

Dne 5. června 1952 se konal pohřeb zavražděné dívky za velmi hojně účasti občanstva. Nad hrobem promluvil farář Jaroslav Knespl.

1953

JVS

Významné politické události a obec:
Dne 5. března 1953 umřel představitel
Sovětského svazu generalissimus
Josef Vissarionovič Stalin

V den pohřbu 9. března 1953 se konala
v obci Lypna v místní sokolovně.
U katafalku stáli občané, funkcionáři
a pionýři místní osmiletky
čestnou stráž.

KG

Dne 14. března 1953 před polednem zemřel
provi dělnický prezident ČSR p. Klement
Gottwald. V obci a celé republice byly
vyhlášeny dny smutku.

Smuteční katafalcky byly vybudovány
v sokolovně i ve škole.

V 16 hodin odpoledne se konala Lypna
za zemřelého prezidenta v místní
sokolovně. Na pražský hrad odejela
delegace místních pionýrů vedená
p. Vlad. Polernem.

1. května 1953 se uskutečnil májový prů-
vod.

10. května 1953 se konal „Běh míru“ pořádaný místní TJ Sokol Vědlice. Běhu se zúčastnilo 31 dětí místní školy. Počasí bylo velmi nepříznivé, padal sníh a kroupy.

Tohoto roku byla sloučena národní škola se střední školou a vznikla

OSMILETÁ STŘED. ŠKOLA

Jejím prvním ředitelem ustanoven ředitel střední školy Ladislav Primas a zástupcem ředitele učitel Josef Škořepa. Z národní školy křestaly učitelky: Věra Hylská - působící od listopadu 1951 v místě; M. Opocenská a V. Krásová. Nově byly ustanoveny učitelky Marie Peškova a Jaroslava Dlouhá, které nastoupily zde učitelskou dráhu. Dále V. Koleská a pro druhý stupeň místní občan Zdeněk Flejnar a uč. Svatoňová.

V tomto období nastává socializace obchodu a živností. Obchodní síť přijímá lidové spotřební družstvo Jednota.

1954

Významné události obce:

Úříjnu 1954 dokončila rada MNV na předsednictví p. Karla Císáře a p. tajemníka p. Václava Nedvěda investiční plán o nové budově osmileté střední školy, jejíž umístění bylo situováno do Staré čtvrti a měla být postavena namísto 23 bývalých židovských domů bývalého ghetta v těsném sousedství křižového starého židovského hřbitova.

Dne 28. března 1954 byl oslaven poprvé "den učitelů" místní osmiletky 4. j. v den narozenin učitele národů Jana Amose Komenského.

V listopadu 1954 byl v obci v místní tělocvičně jednotě Sokol zahájen nácvik k 1. celostátní spartakiádě, která se pak konala na přest 10. letého jubilea osvobození republiky.

1955

Tento jubilejní rok chystala oslavit celá republika a také zdejší občané.

Významné události obce:

✓ Dne 15. dubna 1955 se uskutečnila tělovýchovná akademie místní tělocvičny jednoty Lokol.

✓ Dne 21. května 1955 vystoupilo 80 žáků místní osmileté střední školy na okresní sportovní akci v Chomutově.

Dne 29. května 1955 se uskutečnila místní sportovní akce pořádaná společně TJ Lokolem a místní školou. Na krajské sportovní akci vystoupilo z Údlí 12 žáků. - Ústí n. Labem.

✓ Místní škola obsadila první místo ve srovnání v celokrajském měřítku. Na celostátní sportovní akci vystoupilo z Údlí 8 dětí, které vedl s. Ficinár.

✓ Ve výroční den KG - 23. listopadu 1955 složilo pionýrský slib 31 dětí.

1956

Vyznamné události v obci:

Dne 19. května 1956 se konaly volby do národních výborů.

Předsedou nář. výboru se stal s. František Příbyl a tajemníkem MNV s. Vladimír Čapek, bydlící v Chornutově. Ředitel školy s. Primas se stal členem rady.

Úspěšně pracovalo místní agitační středisko. - Byla jednotná kandidátka.

Škola zdejší obsadila prvé místo v okresní soutěži spřívosti.

Zdejší škola má v této době 12 tříd a vyučuje zde 14 učitelů.

Z učitelů si velmi aktivně vedl s. Zdeněk Hejra, který vzorně pečoval o místní lidovou knihovnu a byl vyuznamenán čestným uznáním a další pok. čestným stítem "Vzorná lidová knihovna". Aktivně vedl zdejší skupinu mládeže.

1957

Významné události v obci:

✓ Na počest 40. výročí VŘSR byl slavnostně otevřen kulturní dům na náměstí nákladem 60.000 Kčs. Bylo zde vybudováno zviště a kledišť opatřeno stoupající prkenou podlahou.

✓ Vedoucím osvětlové besedy v této době je učitel Jiří Nekul.

Z dalších významných kulturních pracovníků je zde p. Miroslav Znamínko, s. Zdeněk Flejnar a p. Věra Hylská.

✓ Do této doby spadá i úspěšná a tvořivá činnost místních ochotníků. Velmi dobře dopadla inscenace divadelní hry francouzské komedie Molièrovy: "Chudák manžel".

✓ Kulturní dům pojmenován na K.D. Rušeny Nashové, nar. umělkyně.

Národní umělkyně Růžena Nasková
zaslala při prokázané poště poděková-
ní místní Osvětové besedě v Údlicích
a připsala publikaci o životním děle
a několik fotografií s autogramem.
Uloženo v archivu místní kroniky.

Státní smutek

byl vyhlášen dne 13. listopadu 1957,
když umřel druhý dělnický presi-
dent p. Antonín Zápotocký.

K uctění památky zemřelého presi-
denta A. Z. byla MNV a složkami
uskutečněna smuteční bryna v
kulturním domě na náměstí dne
18. listopadu 1957 od 8 do 9 hodin.

Škola

Místní osmiletá střední škola v tomto
roce měla 13 tříd. - Od 12. listopadu
bylo na škole vyučováno německému
jazyku.

1958

Významné události v obci:

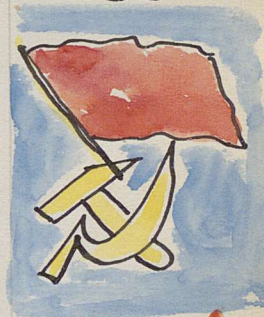
Oslavy 1. máje - v tomto roce zvláště významné pro veřejnost Údlic.

Při hlavní manifestaci pracovních okresního města Chomutov byl předán stranickou delegací SED okresního výboru z Halle nad Sallou v Německé demokratické republice místní organizaci KSČ v Údlicích prapor údlických komunistů.

Prapor převzala předsedkyně MV KSČ vesnické organizace p. Cibulková.

Prapor ukryvala vdova po Franzu Tittelbachovi, který jako komunista zahynul v koncentrač. táboře Branienburg (Německo). - Prapor byl po předání uložen na OV KSČ a nyní je ve Vlastivědném muzeu v Chomutově. - Bývá součástí stranických expozic při výst. jubileích.

PŘEDÁNÍ
PRAPORU
KSČ

Údaloosti v obci:

15. června 1958 byla uskutečněna národní směna. Učitelé se žáky odpracovali přes 500 brigádn. hodin.

4. září 1958

se konala veřejná schůze MNV v novostavbě osmileté školy.

28. října 1958

byl proveden slavnostní program ke 40. výročí vzniku Československé republiky. Slavnost v Kulturním domě. - Po programu byla beseda s nositelem Řádu práce p. V. Brězinou.

8. listopadu 1958

vykonali zástupci SRPŠ s. Jan Dřůchal a s. Jar. Práček společně s ředitelem školy p. Primasem zájezd do Ratisbovice na Moravě, kde stál hotoový prototyp obdobné školy jako v Údlicích.

V tomto roce měla osmiletá střední škola opět 13 tříd, všechny třídy samostatné. - Zástupcem ředitele školy byl jmenován s. Jiří Nekus.

1959

Hlavní události roku:

Místní národní výbor v Údlicích sledoval cíl: úspěšně dokončit novostavbu nové osmileté střední školy do daného termínu ~ 15. vý-
ročí republiky.

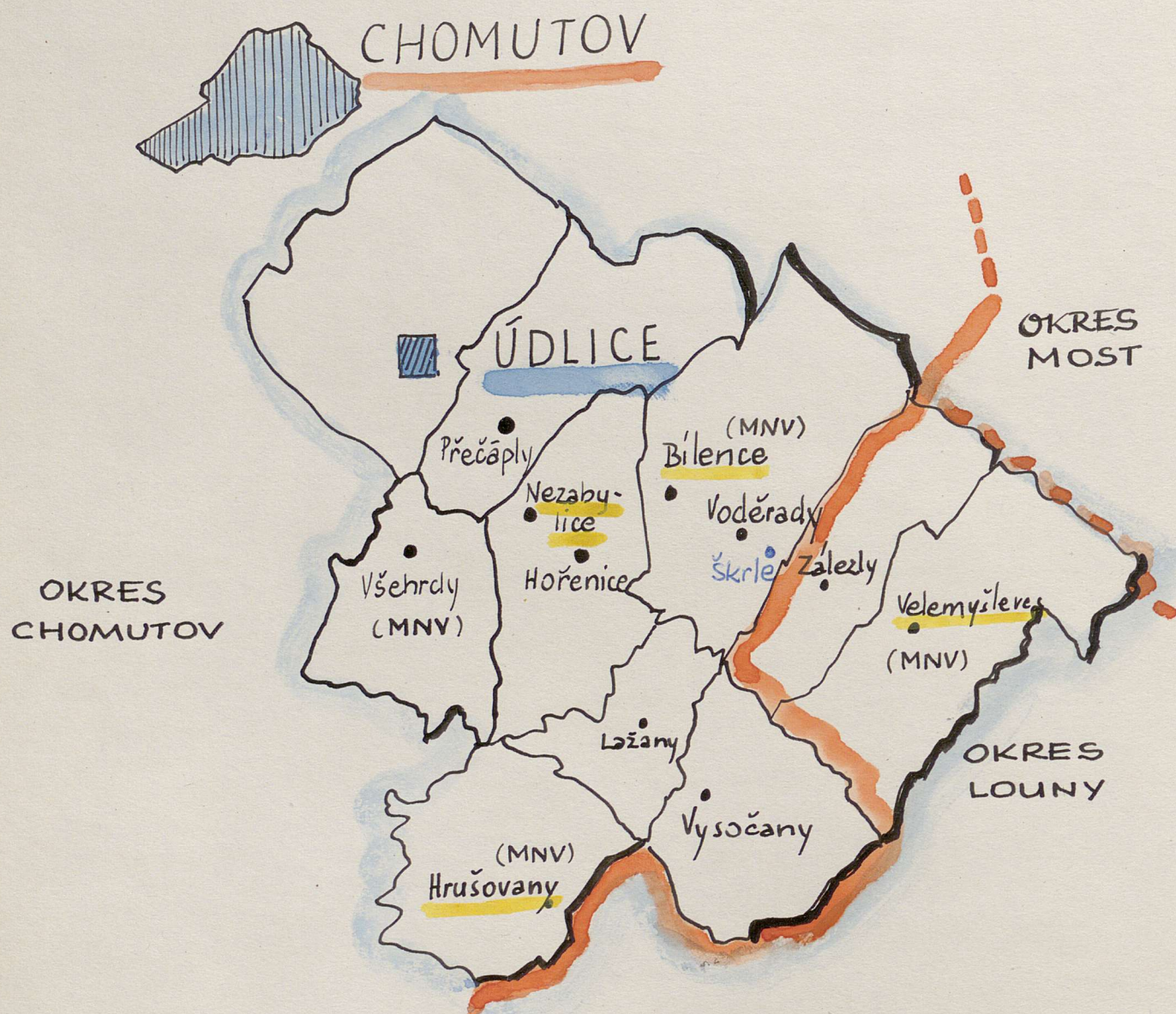
V nové školní budově je 14 učeben
a kabinetů. Před tím se vyučovalo
na 5 místech obce: 1. dnešní ma-
teřská škola, 2. v ulici Jirkové
3. v Kveterním domě, v 4. dnešní
odborné učiliště a nad M.L.K.

Náklad na výstavbu činil 2 ½
milionu Kčs.

Školní obvod spádové obce: Údlice,
Přecáply, Nerabylice, Hořenice,
Bílence, Voděřady, Škrle, Zálesky,
Vysočany, Lažany, Hrušovany
a Všehrdy.

Školní obvod

ŠKOLNÍ OBVOD OSŠ ŮDLICE

LEGENDA

- vesnice v obvodu školy
- sídlo plně organizované školy
- sídlo ménětržní školy
- hranice okresu

Narýsoval:
Jos. Kratochvíl
učitel ZPS

V

ýznamné události v obci:
13. září 1959 vystoupily děti
z Udlic s kulturním pro-
gramem při oslavách „Dne
horníků“ na dole Jan Žižka
v Chomutově. - 6. listopadu 1959
proběhla obcí „šlafeta míru“.

4. prosince 1959 se konala předběžná
kolaudace školy. - 6. prosince 1959
byla organizována brigáda rodičů
na odstranění demolice v okolí
školy. - 13. prosince 1959 byla doho-
rovená škola umyta a připravena
k závěrečné kolaudaci dne 15.12.59.
Byla dokončena významná starba
v obci v období poválečném vepoř
budování socialismu.

NOVÁ ŠKOLNÍ BUDOVA ❀

Vše bylo připraveno k slavnostnímu
obědění a předání veřejnosti.
Stanoveno z organizačních důvodů
na dobu po novém roce 1960. Také
se tak stalo.

1960

slavnostní otevření nové osmileté střední školy v Udlicích u Chomutova bylo provedeno s tímto programem:

10. ledna 1960

ve 13,00 hodin - slavnostní schůze
pléna místního národ. výboru
v Kulturním domě na náměstí

ve 14,00 hodin - slavnostní předání
nové školy udlické a široké
veřejnosti školního obvodu.

Slavnostní otevření se uskutečnilo
za přítomnosti zástupců ONV
státních orgánů a veřejných složek.
Za MNV byl přítomen s. Václav Nedvěd
za předitele školy s. Lad. Primas.

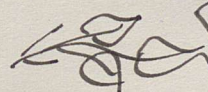
Fisk o nové škole:

21. ledna 1960 píše časopis „Vpřed“
v Chomutově z pera s. uč. Nekuta
o otevření školy

23. 1. 1960 v krajských novinách „Průboj“
o nové škole a její hodnotě v KČS.

Zajímavosti: 1. máj průvod do Chom.
s. Pavlík kandidátem na poslance ONV
v obvodu č. 41. - 8. května zazářila
pudá hvězda na místní OSS - splněný záv.

1961

V tomto roce plně rozvíjí činnost
místo zrušené Zemědělské mistrovské
školy ~ Zemědělské odborné učiliště.
Ředitelem jmenován SKNV s. Miroslav
Znamínko, vedoucím odborného výcvi-
ku s. Jiří Kupilík. V rámci je žákov-
ský domov učňů, kde od počátku
sloužila vychovatelka s. Zdenka Bou-
šková. Učebním učiliště s. Klouček,
hospodářem s. Vilém Šams. V číslu p. 5
je klubovna ZOU a v čp. 119 na Jirkov-
ské ulici je domov pro žákyne.
Hlavním učebním oborem je obor země-
dělec mechanizátor, též přestíratel či
chovatel. Při učilišti je také vlastní
autoškola pod vedením s. Franta
Kugla, též učitele jízdy ve Svazarmu.
Po celou dobu zde v učilišti vyučuje
s. profesor Ing. Otakar Pýcha.
Již od 1.6.1960 je předsedou sloučeného
JZD "Vpřed" býv. ředitel ZMŠ s. Ing.
Antonín Blažkovský.

Další školskou reformou uskuteč-
něnou v roce 1961 byla místní
střední škola s 8 letou povinnou
školní docházkou reorganizována
na

Základní devítiletou školu v Udlicích

Tohoto roku navštěvuje školu 420
žáků, dosud největší počet v dějin.
místní školy. Ředitelem zůstal Primas.

ZÁPIS O PROHLÍDCE KRONIKY

občany našeho města

1.12.1965

Kra. Prima

Helma' Helma

Pörf Johanna

2.12.1965

Luana' Kirose

2.XII.65.

Leana' Vilem

9.1.66 Holub Frant.

21.1.66

Jarmila Dlouhá

28.1.66

Alena Havliková

27. IX. 66. K. ...

24.9.66 J. Sprovi

26.10.66

Glama Rad.

26.10.66

Luana' Marie

8.10.67

Ju kuby Jasný

8.10.67

Kolimky' Rad.

12.4.1969

Čajšane W.

Čajšane Marek

12.5.1969

Jaromír Urbánek

12.5.1969

Vladimír Šipový

3.9.1969

Fr. Mejstř

3.9.1969

Č. Suchánek

KSE Jind.

redaktor
domovního
severu

historie
fidele
muž
v Chom.

Do kroniky se zapsali:

Datum	Podpis občana	Datum	Podpis občana
11.3.1940	Jarča Hladíková - Štělí		
13.3.1940	Jana Hraběková - Chomutov		
6.4.70	Zdeněk Ujezd Jan Machimský		
6.4.1970	Eva Hájová		
6.4.1970	Olympe		
6.4.1970	František Labranský		
6.4.1970	Jiří Bůzina		
6.4.1970	Marie Mikolová		
	Miroslav Křížkovský		
	Jaroslav Sedláček		
	Karel Měhl		
	Edmíl Šrnad		
6.4.1970	Dagmar Čadilová		
	Miroslava Hložková		
14.4.1970	Arnošt Jirák		
30.10.1970	Wittmann Vladislav		
28.2.1971	Jan Zato		
20.7.1973	Oldřich Jaroslav		
	Maďara Bruna		

ředitel
okr. knihov.
Chomutov
prof., řed.

odp. vě.
a met. OLK

taj. škol. kom.
MěNV Chom.

historický
badatel,
kronikář Ch.

rodinný důstojník
1. ZD Chomutov, klauzurní
dělo ved. ZD v dílně
n. rodinné 9x9

Dne 11. ledna 1971 byla uskutečněna přednáška
v hodině vlastivědy v 5. třídě (př. učitelky
Vlasty Zapalacové. Přítomno .. žáků.

Ukášky: městská kronika Údlie
pamětní knihy a kroniky obecní
a národní školy, osmileté střed-
ní školy v Údlicích a domovředné
knihy obcí Údlie a Nerabylice.

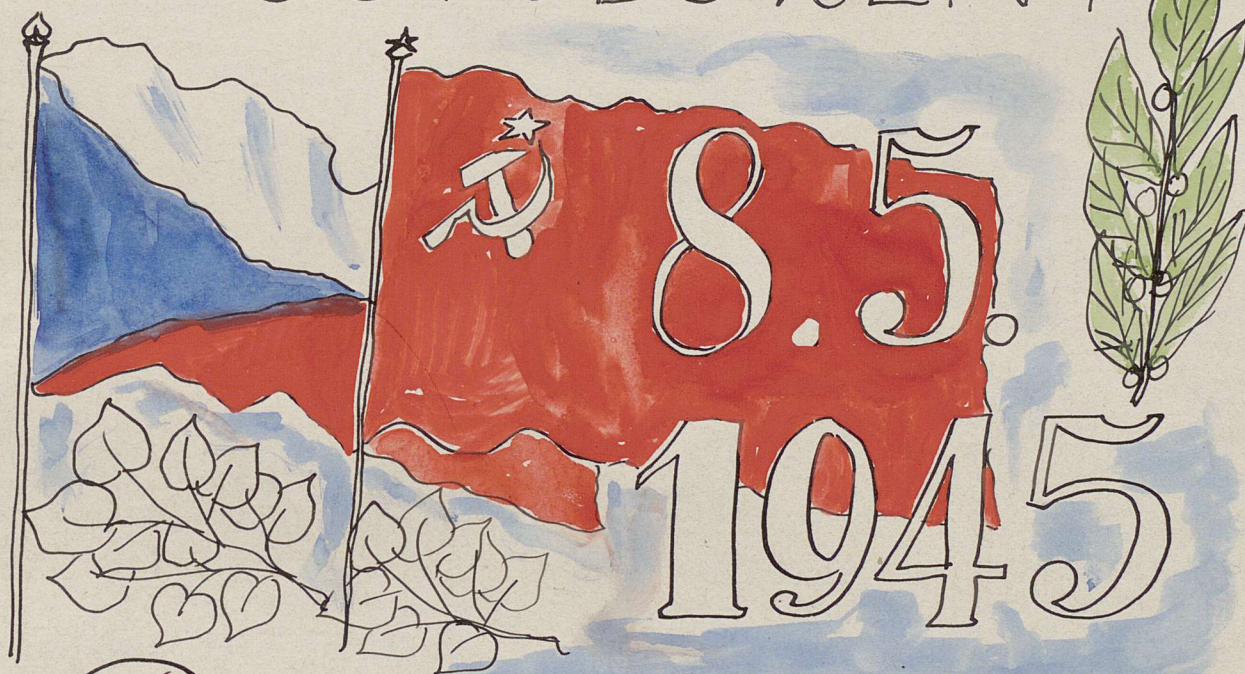
Přednášku přednesl učitel Jozef Kratochvíl.

v Údlicích dne 11. ledna 1971.

ÚDLICE

byly

OSVOBOZENY

Рудой армией

Да здравствует красная
армия - освободителька!

